

การศึกษาการปฏิบัติงานของข้าราชการครูเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกาย
ของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา
อำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา

วิทยานิพนธ์
ของ
กัลยา ไอยรา

เสนอต่อมหาวิทยาลัยทักษิณ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการบริหารการศึกษา

กรกฎาคม 2544

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยทักษิณ

คณะกรรมการควบคุม และคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอก
การบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยทักษิณได้

คณะกรรมการควบคุม

.....ประธานกรรมการ
(อาจารย์ ดร.โสภาค วิริโยธิน)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศศิธร นันทิยานนท์)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธานกรรมการ
(อาจารย์ ดร.โสภาค วิริโยธิน)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศศิธร นันทิยานนท์)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์อนันต์ ประศาสน์กุล)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(รองศาสตราจารย์ มะโน คำบำรุง)

มหาวิทยาลัยทักษิณอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยทักษิณ

.....ประธานอนุกรรมการบัณฑิตศึกษา
(อาจารย์ ดร.ฉันทัส ทองช่วย)

วันที่ .....เดือน.....พ.ศ.....

ประกาศคุณูปการ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.โสภาค วิริโยธิน ประธานกรรมการที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศศิธร นันทิยานนท์ กรรมการที่ปรึกษา เป็นอย่างสูงที่กรุณาให้คำแนะนำปรึกษา ตรวจสอบ และช่วยเหลือเป็นอย่างดีในการทำวิทยานิพนธ์จนสำเร็จไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณคณาจารย์จากมหาวิทยาลัยทักษิณ อาจารย์อรรถศักดิ์ ประศาสน์กุล อาจารย์ ดร.อาคม วัชโรสง อาจารย์ ดร.วีระชัย เสมากักดี อาจารย์ ดร. พรทิพย์ เสมากักดี และคณาจารย์จากสถาบันราชภัฏภูเก็ต รองศาสตราจารย์ ดร.ชิววัฒน์ นิจนตร รองศาสตราจารย์ มะโน คำบำรุง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปราโมทย์ เกือบประเสริฐ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กุลวรา สุวรรณพิมล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประทีป นวลเจริญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิพนธ์ แจ็งเอี่ยม ผู้ช่วยศาสตราจารย์สำราญ ไชยสร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิษยาธิษณ์ มณีพันธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พงษ์เพ็ญ คัมภ์ทัศน์ และอาจารย์สุคนธ์ วิเชียรรัตน์ ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้แก่ผู้วิจัยจนสำเร็จการศึกษา

ขอขอบพระคุณ นายสุรพันธ์ โกยวานิชย์ หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง นายเสถียร แก้วพระปราบ ผู้ช่วยหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา และ นายศักดิ์ระพี ชัยรัตน์ หัวหน้าศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตนักเรียนนักศึกษาจังหวัดพังงา ที่กรุณาให้ความช่วยเหลือในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม และให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม

ขอขอบพระคุณ หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง ผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงาน การประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา ที่ให้ความอนุเคราะห์อำนวยความสะดวก ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และข้าราชการครูทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณ คุณวิระ ชัชเวช คุณสาธิต ดร.ณศิลป์ คุณบุญลือ สุทธิศักดิ์ และคุณนิมิตร ต่อทิฆะ ที่ได้กรุณาช่วยเหลือแนะนำตลอดมา และขอขอบพระคุณทุกคนในครอบครัว ที่คอยช่วยเหลือและให้กำลังใจ ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จด้วยดี

ประโยชน์และคุณค่าอันพึงจะเกิดจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นสักการบูชา แก่บิดา มารดา และขอมอบเป็นกตัญญูแด่ผู้มีพระคุณทุกท่านที่กล่าวมา ตลอดจนครูบาอาจารย์ ที่ประสาทวิชาความรู้ให้แก่ข้าพเจ้าทุกท่านตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

กัลยา ไอยรา

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	5
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
การบริหารโรงเรียนประถมศึกษา.....	7
การบริหารกิจการนักเรียน.....	8
ขอบข่ายงานกิจการนักเรียน.....	9
ระเบียบวินัยนักเรียน.....	11
การควบคุมความประพฤติของนักเรียน.....	12
การควบคุมการแต่งกายของนักเรียน.....	13
สาเหตุของการทำผิดระเบียบวินัย.....	16
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	17
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	21
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	21
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	22
ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ.....	22
วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล.....	23
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	23
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	24

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	25
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	25
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	25
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	26
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	35
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	35
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	35
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	37
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	37
อภิปรายผล.....	39
ข้อเสนอแนะ.....	45
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป.....	46
บรรณานุกรม.....	47
ภาคผนวก.....	53
ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์.....	54
ภาคผนวก ข แบบสอบถาม.....	59
ภาคผนวก ค ตาราง 10.....	69
ภาคผนวก ง ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 132.....	73
ภาคผนวก จ กฎกระทรวง ฉบับที่ 1 (พ.ศ.2515).....	77
ภาคผนวก ฉ กฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2518).....	80
ภาคผนวก ช ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเครื่องแบบ นักเรียนและนักศึกษา พ.ศ.2527.....	82
บทคัดย่อ.....	90
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	95

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศและอายุของข้าราชการครู ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา ปีการศึกษา 2543.....	21
2 ข้อมูลจำนวนแบบสอบถามที่นำมาวิเคราะห์.....	26
3 ข้อมูลเกี่ยวกับแบบสอบถามและสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามโดยจำแนก ตามตัวแปรเพศและอายุ.....	27
4 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับการปฏิบัติงานของ ข้าราชการครูเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียน ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา.	28
5 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับการปฏิบัติงานของ ข้าราชการครูเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียน ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา ตามตัวแปรเพศ.....	29
6 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับการปฏิบัติงานของ ข้าราชการครูเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียน ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา ตามตัวแปรอายุ.....	30
7 การเปรียบเทียบการปฏิบัติงานของข้าราชการครูเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติ และการแต่งกายของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา ที่มีเพศต่างกัน.....	31
8 การเปรียบเทียบการปฏิบัติงานของข้าราชการครูเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติ และการแต่งกายของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา ที่มีอายุต่างกัน.....	32

9	ความถี่ข้อเสนอแนะในการปฏิบัติงานของข้าราชการครูเกี่ยวกับการควบคุม ความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา.....	33
10	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับการปฏิบัติงานของ ข้าราชการครูเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียน ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา จำแนกเป็นรายชื่อ.....	70

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ปัจจุบันโลกได้เจริญก้าวหน้าเข้าสู่ยุคโลกาภิวัตน์อย่างรวดเร็ว ในขณะที่เดียวกันการที่จะดำรงชีวิตให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ก็จะต้องปรับตัวให้สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจสังคม และความเจริญก้าวหน้าในยุคโลกาภิวัตน์อยู่ตลอดเวลา อย่างมีวิจารณญาณและรู้เท่าทัน การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาคนและสังคมให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้ กล่าวคือคนไทยในอนาคตต้องเป็นคนมองกว้าง คิดไกล ใฝ่ดี มีคุณธรรมรู้เท่าทัน การเปลี่ยนแปลงของโลกและสังคม มีวิจารณญาณที่ดี เป็นคนที่มีคุณภาพเข้าสู่ความเป็นมาตรฐานสากล (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2542 : 41) การจัดการศึกษาจึงต้องให้ความรู้คู่กับจริยธรรมและคุณธรรม หรือส่งเสริมความเจริญทางด้านวัตถุโดยไม่ละเลยความเจริญทางด้านจิตใจของคนในสังคมด้วย สถานศึกษาเป็นสถาบันที่จัดตั้งขึ้นเพื่อจัดและให้บริการทางการศึกษาแก่นักเรียน โดยเฉพาะโรงเรียนประถมศึกษาที่มีความสำคัญมากที่สุดต่อการพัฒนาคุณภาพของคน เนื่องจากเป็นหน่วยงานจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่จำเป็นในการดำรงชีวิตในสังคม และเป็นการจัดการศึกษาให้คนส่วนใหญ่ของประเทศ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2540 : 7)

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 การจัดการศึกษาในระดับประถมศึกษาเป็นการศึกษาที่มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2542 : 4) ซึ่งเป็นกระบวนการที่สอดคล้องกับจุดเน้นของการพัฒนาคนในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540-2544) ซึ่งจำลอง ศรีเมือง (2531 : 37) ได้เสนอแนวทางการจัดการศึกษาไว้ว่า ควรได้ปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรมและจิตสำนึกต่อส่วนรวมอย่างต่อเนื่องกัน จากระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาจนถึงอุดมศึกษาโดยเน้นการมีความรู้คู่ความดี ปลูกฝังแก่เด็กตามลำดับและการดำเนินงานจะต้องเริ่มที่โรงเรียนระดับประถมศึกษา เพราะการศึกษาในระดับนี้เหมาะสมที่จะปลูกฝังระเบียบวินัยได้มากที่สุด (สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. 2529 : 7)

ในสภาพสังคมปัจจุบัน เมื่อพิจารณาถึงความประพฤตินักเรียนถึงการอยู่ในกรอบของสังคมแล้ว เป็นเรื่องที่น่าห่วงสำหรับการพัฒนาประเทศ รัฐเล็งเห็นถึงความสำคัญของปัญหาที่เกิดจากพฤติกรรมของเยาวชนที่ไม่พึงประสงค์ของสังคมโดยรวมและได้กำหนดเป็นนโยบายไว้ในแผนพัฒนาการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540 - 2544) กล่าวคือ ต้องพัฒนาคุณภาพการศึกษาทุกระดับ ทุกประเภทให้ผู้เรียนมีคุณธรรมเป็นคนดี มีทักษะในการประกอบสัมมาอาชีพ สามารถวิเคราะห์แก้ปัญหาและดำรงชีวิตอย่างสอดคล้องสัมพันธ์กับหลักธรรมคำสอนของศาสนาและวัฒนธรรมอันดีงามของชาติ เพื่อให้การควบคุมความประพฤตินักเรียนชัดเจนยิ่งขึ้น รัฐบาลได้กำหนดมาตรการของกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตโดยเน้นทั้งด้านสุขภาพร่างกาย ด้านคุณธรรม จริยธรรมและแรงจูงใจให้สถาบันวิจัยและพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ดำเนินการส่งเสริมและพัฒนาคุณธรรมและค่านิยมที่เหมาะสมให้แก่บุคคลและสังคม (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2540 : 23)

ในการควบคุมความประพฤตินักเรียนโดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กวัย 7-12 ปี นับเป็นวัยหัวเลี้ยวหัวต่อที่สำคัญอีกช่วงหนึ่งของชีวิต เป็นวัยที่กำลังผ่านพ้นจากความเป็นเด็กเล็กอย่างสู่วัยรุ่น เพื่อเตรียมที่จะเป็นผู้ใหญ่อย่างเต็มตัวในวันหน้า แต่เด็กในวัยนี้มักจะได้รับ ความสนใจจากผู้เป็นพ่อแม่ น้อยลง อาจจะด้วยเห็นว่าเขาเติบโตขึ้นมากพอจะช่วยตัวเองได้แล้ว เขาไม่ใช่เด็กเล็กที่จะคอยประคบประหงมดูแลอีกต่อไป ทำให้พ่อแม่เริ่มห่างเหินให้เวลาหรือให้ความสำคัญกับพวกเขา น้อยลงโดยลืมนึกไปว่าการเติบโตของเขาเป็นเพียงการเติบโตทางร่างกาย สำหรับความรู้สึกนึกคิด ความเข้าใจเรื่องราวต่างๆ รวมทั้งการตัดสินใจของพวกเขา มิได้เติบโตมากมายเหมือนกับที่พวกเขาผู้ใหญ่คาดหวัง วัยอันเป็นหัวเลี้ยวหัวต่อนี้เขากลับต้องการการดูแลเอาใจใส่เป็นพิเศษ ที่สำคัญต้องการคำปรึกษาแนะนำจากผู้เข้าใจและมีประสบการณ์ชีวิตมากกว่า เพื่อช่วยจัดปัญหาและแนะแนวทางอันถูกต้อง ทำให้เขาหลุดพ้นไปจากระยะของการเปลี่ยนแปลงจากวัยหนึ่งสู่อีกวัยหนึ่งที่สร้างความสับสนวุ่นวายให้กับเขาไม่น้อยเหมือนกัน (นิमित ศัลยา. 2534 : คำนำ) ในวัยประถมนี้อีกปัจจุบันมีปัญหาด้านความประพฤตินักเรียน โดยมึนักเรียนส่วนหนึ่งมีพฤติกรรมขาดระเบียบวินัย ไม่เคารพกฎหมาย ไม่รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ไม่มีความเสียสละ ไม่มีความสามัคคี ไม่เชื่อฟังต่อบิดามารดาหรือผู้ปกครอง (จูไร ลียากาศและคนอื่นๆ. 2530 : 1) โดยเฉพาะในระดับประถมศึกษาตอนปลายซึ่งเป็นนักเรียนอายุระหว่าง 10-12 ปี จะต้องอาศัยความร่วมมือของผู้บริหารโรงเรียน ครู อาจารย์ ครูประจำชั้น ผู้ปกครองนักเรียน และผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายโรงเรียนควรจัดอบรมจริยธรรมและระเบียบวินัย เพื่อให้เขามีสติป้องกันสิ่งชั่วร้ายทั้งหลายมิให้ถึงเขาตกต่ำ (สุวรรณ อร่ามธนาพงศ์. 2534 : 18) สำหรับพะยอม แก้วกำเนิด (2530 : คำนำ) ได้กล่าวถึงงานควบคุมความประพฤตินักเรียนหรือการปกครองนักเรียนว่า เป็นงานอย่างหนึ่งของการบริหารโรงเรียนที่มี

ความสำคัญที่ไม่ยิ่งหย่อนไปกว่างานวิชาการหรืองานธุรการ และเป็นสิ่งที่ส่งผลไปถึงการพัฒนาพฤติกรรมของนักเรียน ส่งเสริมให้นักเรียนได้มีความประพฤติดี มีระเบียบวินัย มีคุณธรรม และจริยธรรม พร้อมทั้งจะเติบโตเป็นพลเมืองดีของชาติในอนาคต ซึ่งตรงกับทัศนะของ ชีรวุฒิ ประทุมพนรัตน์ (2534 : 26) ได้ให้ความเห็นไว้ว่าการควบคุมความประพฤตินักเรียน เป็นภาระหน้าที่ของครูอาจารย์ นับตั้งแต่ผู้เป็นหัวหน้าสถานศึกษาลงมาถึงบุคลากรฝ่ายต่างๆที่เป็นครูอาจารย์ แต่ละโรงเรียน เป็นการกระทำร่วมกัน ด้วยจุดหมายสำคัญคือให้นักเรียนเชื่อฟังตามกฎระเบียบและถ้ามีการฝ่าฝืนระเบียบย่อมหมายถึงการลงโทษ

เป็นที่ปรากฏอยู่เสมอว่าปัญหาการประพฤติผิดวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาส่วนมากมีการประพฤติตนไม่เหมาะสมกับสภาพที่เป็นนักเรียน เช่นด้านการแต่งกาย ไว้ผมยาว ผิดระเบียบ เสื้อผ้าไม่ปกชื่อของโรงเรียน สวมใส่เครื่องประดับ สวมถุงเท้ารองเท้าผิดระเบียบ หรือสวมรองเท้าแตะ การใช้ชุดพลศึกษาหรือชุดลูกเสือ ยุวกาชาด เนตรนารี ผิดระเบียบอยู่เสมอ ส่วนด้านความประพฤติ เป็นที่พบเห็นกันบ่อยๆคือการมาโรงเรียนสาย การหนีเรียน เสพสารระเหย เล่นการพนัน และแสดงกิริยาจากที่ก้าวร้าว ไม่เคารพเชื่อฟังครูบาอาจารย์ ซึ่งมีปรากฏในหน้าหนังสือพิมพ์ต่างๆ เช่น ข่าวจากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ประจำวันจันทร์ที่ 1 มกราคม 2544 ได้เสนอข่าวว่า “ นักเรียน ม.3 หมัดโหด ทิ่มหน้าครูสาวสลบเหมือดทันที ” และจากหนังสือพิมพ์ข่าวสด ประจำวันที่ 24 มกราคม 2544 ได้เสนอข่าวมีพฤติกรรมที่รุนแรง หัวข้อข่าวว่า “ สลดเด็กชาย 11 ขวบ ปาดคอ เด็กหญิง แค้นผู้ใหญ่วิ่งแค้น ”

ถึงแม้ว่าปัญหาเกี่ยวกับการทำผิดระเบียบวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาจะมีไม่มากเมื่อเปรียบเทียบกับระดับมัธยมศึกษาหรืออาชีวศึกษา แต่ก็มีแนวโน้มว่าจะเพิ่มมากขึ้น ถ้าหากทุกฝ่ายปล่อยปละละเลยก็ยิ่งเปิดโอกาสให้นักเรียนกระทำผิดมากยิ่งขึ้น และจากการประเมินผลการปฏิบัติงานของศูนย์พัฒนาความประพฤตินักเรียนนักศึกษา จังหวัดพังงา ในปีงบประมาณ 2542 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเมื่อพิจารณาในภาพรวมทั้งหมดพบว่า ระดับการศึกษาของนักเรียนนักศึกษาที่ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับสภาพและวัยของจังหวัดพังงา ในระดับชั้นประถมศึกษาอยู่ในอันดับที่ 4 คิดเป็น ร้อยละ 15.51 ลักษณะพฤติกรรมที่ตรวจพบมากที่สุดคือการหลบหนีเรียน และการมั่วสุม (กองสารวัตรนักเรียน. 2543 : 11) โดยเฉพาะปัญหาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา ซึ่งมีนักเรียนนับถือทั้งศาสนาพุทธ และศาสนาอิสลาม และบางโรงเรียนได้เปิดขยายโอกาส มีนักเรียนตั้งแต่ชั้นอนุบาล จนถึงมัธยมศึกษาตอนต้น ทำให้เกิดความแตกต่างในเรื่องอายุและศาสนา มีปัญหาเศรษฐกิจในครอบครัว ลดต่ำลง ครูมีไม่เพียงพอ ดูแลได้ไม่ทั่วถึง จึงทำให้นักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับการกระทำหรือมีความประพฤติผิดระเบียบวินัยของโรงเรียนมากขึ้น และจากการสัมภาษณ์หัวหน้าการประถมศึกษา

อำเภอตะกั่วทุ่ง เกี่ยวกับความประพฤติของนักเรียน พอจะสรุปได้ว่าปัจจุบันนักเรียนในระดับ ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง เริ่มจะมีนักเรียนจำนวนไม่น้อยที่มีความ ประพฤติที่ไม่ค่อยเหมาะสมและการแต่งกายไม่เรียบร้อย คือมีการแสดงกิริยาจาที่ไมสุภาพต่อครู อาจารย์ พ่อแม่หรือบุคคลอื่นๆ

ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา มีความสนใจศึกษาการปฏิบัติงานของข้าราชการครูเกี่ยวกับการ ควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน การประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา ว่ามีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับใด ซึ่งผลการวิจัย ครั้งนี้จะเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ ในการนำมาปรับปรุงและพัฒนาการปฏิบัติงานการควบคุม ความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียนให้เกิดประสิทธิภาพ เพื่อที่จะได้นักเรียนที่พึงปรารถนา ของสังคม จะได้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพและมีความสมบูรณ์พร้อมเป็นคนดี คนเก่ง ที่มี ความสุขและมีความใฝ่รู้ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ . 2544 : คำนำ)

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อทราบระดับการปฏิบัติงานของข้าราชการครูเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติ และการแต่งกายของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ ตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา
2. เพื่อเปรียบเทียบการปฏิบัติงานของข้าราชการครูเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติ และการแต่งกายของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ ตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา จำแนกตามเพศและอายุ
3. เพื่อทราบถึงข้อเสนอแนะของข้าราชการครู ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการควบคุม ความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถม ศึกษอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาครั้งนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับข้าราชการครู ผู้บริหารโรงเรียน เพื่อเป็นข้อมูลใน การวางแผนพัฒนาการปฏิบัติงานการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียนในระดับ ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ขอบเขตของเนื้อหา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มุ่งศึกษาการปฏิบัติงานของข้าราชการครูเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา เป็นการปฏิบัติตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 132 พ.ศ. 2515 กฎกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2515) ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2518) และระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยระเบียบนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. 2527

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ศึกษาจากข้าราชการครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา ปีการศึกษา 2543 จำนวน 292 คน กำหนดเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 165 คน โดยการเทียบสัดส่วน ตามตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970 : 608) แล้วสุ่มแบบแบ่งชั้น (stratified random sampling) ตามตัวแปรเพศและอายุของข้าราชการครูและสุ่มแบบง่าย (simple random sampling) โดยใช้วิธีจับฉลาก

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ คือสถานภาพของข้าราชการครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา จำแนกออกเป็น

3.1.1 เพศ ได้แก่

3.1.1.1 ชาย

3.1.1.2 หญิง

3.1.2 อายุ ได้แก่

3.1.2.1 อายุต่ำกว่า 45 ปี

3.1.2.2 อายุตั้งแต่ 45 ปี ขึ้นไป

3.2 ตัวแปรตาม คือการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา

สมมติฐานของการค้นคว้า

1.ข้าราชการครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา ที่มีเพศต่างกัน มีการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียน แตกต่างกัน

2. ข้าราชการครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา ที่มีอายุต่างกัน มีการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียน แตกต่างกัน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การปฏิบัติงานเกี่ยวกับการควบคุม หมายถึง การดำเนินงานไปตามระเบียบหรือการทำงานตามหน้าที่ที่เกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา ด้วยวิธีการกวดขัน ตักเตือน ตรวจสอบ ส่งเสริม ป้อนกัน และลงโทษแก่นักเรียนให้ประพฤติตามกฎระเบียบข้อบังคับของสถานศึกษา

2. ความประพฤติ หมายถึง การแสดงพฤติกรรมหรือการปฏิบัติตนให้สมควรแก่วัยหรือให้เหมาะสมแก่สภาพของนักเรียน โดยไม่ขัดต่อระเบียบของสถานศึกษา

3. การแต่งกาย หมายถึง การแต่งเครื่องแบบนักเรียนมาโรงเรียนรวมถึงการแต่งผมหรือส่วนอื่นของร่างกาย ให้เหมาะสมกับวัยของนักเรียนและสภาพท้องถิ่น โดยไม่ขัดต่อระเบียบของสถานศึกษา

4. ข้าราชการครู หมายถึง ครู อาจารย์ที่ได้รับการบรรจุแต่งตั้งให้ทำการสอนและปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา

5. สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง หมายถึง หน่วยงานทางการศึกษาที่มีฐานะเป็นแผนก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ทำหน้าที่บริหารการศึกษา ระดับประถมศึกษาในเขตอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเรื่องการปฏิบัติงานของข้าราชการครูเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน การประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา ซึ่งในบทนี้กล่าวถึง การบริหารโรงเรียนประถมศึกษา การบริหารกิจการนักเรียน ขอบข่ายงานกิจการนักเรียน ระเบียบวินัยนักเรียน การควบคุม ความประพฤติของนักเรียน การควบคุมการแต่งกายของนักเรียน สาเหตุแห่งการทำผิดระเบียบ วินัย และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับ ดังนี้

การบริหารโรงเรียนประถมศึกษา

การบริหารโรงเรียนได้มีผู้ให้ความหมายไว้ต่าง ๆ กัน ดังนี้ ชีรวุฒิ ประทุมพนพรัตน์ (2537 : 81) ได้อธิบายไว้ว่า การบริหารโรงเรียน หมายถึงกิจกรรมการบริหารการศึกษาอย่างหนึ่งที่ผู้บริหาร การศึกษาในระดับโรงเรียนทำร่วมกับผู้เกี่ยวข้องเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์สำคัญ คือการจัด ประสบการณ์การเรียนรู้และพัฒนาการในด้านต่างๆ เพื่อให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนตามความมุ่งหมายของ หลักสูตร อันเป็นแนวนโยบายที่รัฐกำหนดไว้ ทั้งนี้มีการใช้ทรัพยากรการบริหาร คือ คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ และวิธีการจัดการให้เกิดประโยชน์และเกิดความเหมาะสมมากที่สุด ส่วน กิติมา ปรีดีติติก (2532 : 47) ได้ให้ความเห็นว่าการบริหารโรงเรียน หมายถึงการจัดดำเนินการทุกด้านในโรงเรียน ได้แก่ การบริหารงานวิชาการ การบริหารงานบุคลากร การบริหารงานอาคารสถานที่ การ บริหารงานธุรการและการเงิน การบริหารงานกิจการนักเรียนและการบริหารงานด้าน ความสัมพันธ์กับชุมชน นอกจากนี้ชุ่มศักดิ์ อินทร์รักษ์ (2536 : 2) ได้บันทึกความเห็นไว้ว่า การ บริหารโรงเรียนคือการอำนวยความสะดวกเพื่อการเรียนการสอน ซึ่งพิจารณาจากผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของนักเรียน ควรคำนึงถึงความสะดวกที่ให้แก่ครูในด้านอุปกรณ์ เครื่องมือ บรรยายภาพ และสิ่งแวดล้อมในการเรียนการสอน สำหรับการบริหารโรงเรียนประถมศึกษานั้น สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2540 : 7) ได้กำหนดภารกิจหลักของผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษาไว้ หก งาน คือ งานวิชาการ งานบุคลากร งานกิจการนักเรียน งานธุรการ และการเงิน งานอาคารสถานที่และงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

สรุปได้ว่า การบริหารโรงเรียนประถมศึกษา หมายถึง กระบวนการต่างๆของผู้บริหารโรงเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ ตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา ที่จะต้องบริหารกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา โดยใช้ทรัพยากรการบริหารให้เกิดประโยชน์สูงสุดเพื่อให้บรรลุจุดหมายที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

การบริหารกิจการนักเรียน

ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสังคมไทยในปัจจุบัน การปรับตัวของนักเรียนและการจัดประสบการณ์ให้กับนักเรียนในโรงเรียน ด้านวิชาการเฉพาะในห้องเรียน อย่างเดียวย่อมไม่เพียงพอ การจัดประสบการณ์เพิ่มเติมเพื่อให้นักเรียนมีประสบการณ์มีทักษะในการแก้ปัญหา การวิเคราะห์ปัญหา เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นมาก จึงเป็นภาระหน้าที่และความรับผิดชอบของผู้บริหารและบุคลากรในโรงเรียนที่ต้องดำเนินงานกิจการนักเรียนให้เกิดประโยชน์แก่นักเรียนสูงสุด (เชาว์ มณีวงษ์. 2533 : 9 - 11) ส่วนกาญจนา ศรีกาพิสินธุ์ (2531 : 6) ได้กล่าวไว้ว่า งานด้านกิจการนักเรียน เป็นงานที่มุ่งส่งเสริมการเรียนรู้และชีวิตความเป็นอยู่ของนักเรียนในโรงเรียนให้ดำเนินไปด้วยดี มีความปกติสุขตลอดจนมุ่งพัฒนาบุคลิกภาพ การมีวินัยในตนเอง การปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาความสามารถ ความสนใจ ความถนัดเฉพาะของนักเรียนแต่ละคนให้กว้างขวาง ก้าวหน้าเป็นประโยชน์แก่ตนเองและสังคมให้มากที่สุด นอกจากนี้ กิติมา ปรีดีดิลก (2532 : 165) ได้ให้ความหมายว่า การบริหารกิจการนักเรียนนักศึกษา คือ การดำเนินงานกิจกรรมทุกชนิดที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนนักศึกษา ในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับการเรียนการสอนในห้องเรียน ซึ่งธีรวิทย์ ประทุมพรรัตน์ (2534 : 4) ได้ให้ความหมายไว้ว่า งานกิจการนักเรียน หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นนอกเหนือจากการเรียนการสอนในห้องปกติ เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสพัฒนาด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และจิตใจ สามารถปรับตัวให้เข้ากับคนอื่นได้ดี มีคุณภาพเหมาะสมที่จะออกไปทำงานในโลกกว้างได้ต่อไป นอกจากนี้ วัลลภ เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530 : 145) ให้ความหมายว่า การบริหารงานกิจการนักเรียน เป็นการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานักเรียนในด้านต่างๆ หมายถึงงานเกี่ยวกับตัวนักเรียนและกิจกรรมทั้งหมด ยกเว้นกิจกรรมที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนในห้องเรียน วัตถุประสงค์ของงานบริหารกิจการนักเรียน ก็เพื่อช่วยส่งเสริมการเรียนการสอนในหลักสูตรให้บรรลุผลยิ่งขึ้นด้วยความหมายและวัตถุประสงค์ดังกล่าว ทางราชการได้จัดงานบริการกิจการนักเรียนเป็นงานหลักของการบริหารสถานศึกษา เป็นหนึ่งในผลงาน ที่ผู้บริหารต้องตระหนักในภารกิจและดำเนินการ

บริหารจนบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2541 : 56) และชาญชัย ศรีไชยเพชร (2532 : 405) ได้อธิบายไว้ว่าการบริหารกิจการนักเรียน หมายถึง การบริหารและการนิเทศบรรดากิจกรรมต่างๆที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับการเรียนการสอน ได้แก่ งานด้านควบคุมดูแลความประพฤติและระเบียบวินัยของนักเรียน งานด้านแนะแนว งานด้านจัดกิจกรรมนักเรียนเช่น ลูกเสือ ยุวกาชาด งานด้านบริการอาหารกลางวัน งานด้านบริการ ด้านสุขภาพ งานบริการด้านความรักษาความปลอดภัย สำหรับสุชล หนูดำ (2540 : 15) ได้สรุปไว้ว่า การบริหารงานกิจการนักเรียน คือภารกิจของผู้บริหารที่จะต้องใช้กระบวนการบริหารเพื่อส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมทุกชนิด ที่ก่อให้เกิดการพัฒนาการด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคมในหมู่นักเรียนนักศึกษา โดยตรวจสอบจากความต้องการของนักเรียนนักศึกษาเป็นสำคัญ

จากทัศนะดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า งานกิจการนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา หมายถึง การดำเนินงานในโรงเรียนประถมศึกษาที่เกี่ยวกับนักเรียน นอกเหนือจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามปกติในห้องเรียน เป็นการส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนการสอนในหลักสูตรให้บรรลุผลยิ่งขึ้น เพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาด้านประสบการณ์ ทักษะการแก้ปัญหา สามารถวิเคราะห์ตนเอง ทำให้เป็นนักเรียนที่มีคุณภาพเป็นที่ต้องการของสังคมและประเทศชาติ

ขอบข่ายงานกิจการนักเรียน

ธีรวุฒิ ประทุมทรัพย์ (2534 : 5) ได้เสนอขอบข่ายการบริหารกิจการนักเรียนนักศึกษาไว้ดังนี้

1. การรับนักเรียนนักศึกษาและการทำทะเบียนนักเรียนนักศึกษา
2. การควบคุมความประพฤติและระเบียบวินัยนักเรียนนักศึกษา
3. การจัดกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา
4. การบริการแนะแนว
5. การจัดบริการอาหารกลางวัน
6. การบริการห้องสมุด
7. การจัดบริการสุขภาพอนามัย

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2541 : 64) ได้กำหนดขอบข่ายและประเภทของงานกิจการนักเรียน ให้เหมาะสมกับประเภทภารกิจ ดังต่อไปนี้

1. ตามพระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. 2523 และระเบียบที่เกี่ยวข้องกับตัวนักเรียน มีดังต่อไปนี้

- 1.1 การจัดทำเขตบริการ
- 1.2 การจัดทำสำมะโนนักเรียน
- 1.3 การเกณฑ์-การรับ นักเรียนเข้าเรียน
- 1.4 การลงทะเบียนนักเรียน
- 1.5 การแบ่งกลุ่ม แบ่งชั้นนักเรียน
- 1.6 การปฐมนิเทศผู้ปกครอง
- 1.7 การรายงานเกี่ยวกับนักเรียน
- 1.8 การรักษาระเบียบวินัยของนักเรียน
- 1.9 การย้ายและจำหน่ายนักเรียน
- 1.10 การทำทะเบียนสะสมเก็บหลักฐานและประวัตินักเรียน
- 1.11 การแก้ปัญหานักเรียนขาดเรียน

2. กิจกรรมบริหารงานส่งเสริมประสิทธิภาพนักเรียน คืองานบริการที่ช่วยส่งเสริมให้การเรียนของนักเรียนมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น ได้แก่

- 2.1 การบริการด้านสุขภาพ
- 2.2 การบริการอาหารกลางวัน
- 2.3 การบริการแนะแนว
- 2.4 การบริการนักเรียนขาดเรียน
- 2.5 ทุนการศึกษา

3. กิจกรรมเสริมหลักสูตรที่จัดขึ้นในโรงเรียน คือการงานที่ช่วยส่งเสริมให้การเรียนในหลักสูตรสมบูรณ์ยิ่งขึ้นอีกทั้งยังช่วยให้นักเรียนมีประสบการณ์กว้างขวางมากขึ้น ได้แก่

- 3.1 กิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตย
- 3.2 กิจกรรมเสริมสร้างวินัยในโรงเรียน
- 3.3 กิจกรรมสหกรณ์
- 3.4 กิจกรรมการจัดตั้งชุมนุมต่างๆ
- 3.5 การจัดทัศนศึกษา
- 3.6 การจัดกีฬา
- 3.7 การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมจริยธรรมนักเรียน

3.8 การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมลักษณะนิสัยด้านศิลปะ

3.9 การบำเพ็ญประโยชน์ต่อโรงเรียนและชุมชน

4. กิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับศิษย์เก่า กิจงานหรือกิจกรรมที่จะส่งเสริมให้เกิดความสัมพันธ์อันดี ระหว่างโรงเรียนกับศิษย์เก่าหรือชุมชน เช่น

4.1 การติดตามผลนักเรียน

4.2 การตั้งสมาคมศิษย์เก่า

4.3 การสรรหาและยกย่องคนดีเด่นประจำท้องถิ่นและชุมชน

สรุปได้ว่า ขอบข่ายงานกิจการนักเรียน ได้แก่กิจกรรม ที่เสริมหลักสูตรและส่งเสริมให้การเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนเป็นไปตามความต้องการของสังคม และเป็นแบบอย่างที่ดีงามในด้านจริยธรรมและคุณธรรมซึ่งรวมไปถึงการเป็นนักเรียนที่มีความประพฤติดีอยู่ในระเบียบวินัยของโรงเรียน

ระเบียบวินัยนักเรียน

คำว่าวินัย วินัยในสถานศึกษาและวินัยนักเรียนได้มีผู้ให้ความหมายไว้ต่างหากัน ดังนี้ วินัย หมายถึงการอยู่ในระเบียบแบบแผนและข้อบังคับ (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 : 756) ซึ่งพระราชวรานูณี (2520 : 40) กล่าวว่า วินัยหมายถึงข้อบัญญัติที่วางไว้เป็นหลักกำกับความประพฤติให้เป็นระเบียบเรียบร้อย ส่วนวินัย พันธุ์วิชัย (2530 : 8) ได้เขียนสรุปว่า วินัยคือระเบียบ กฎเกณฑ์ หรือข้อบังคับความประพฤตินักเรียนนักศึกษา ที่วางไว้เพื่อควบคุมนักเรียน นักศึกษาให้ประพฤติถูกต้องเหมาะสมเมื่อมีการฝ่าฝืนก็มีโทษ ซึ่งตรงกับกอบทอง กลิ่นสุคติ (2530 : 10) ที่ได้เขียนสรุปว่าวินัยหมายถึงระเบียบ แบบแผน ข้อบังคับหรือข้อปฏิบัติสำหรับควบคุมความประพฤติบุคคลในสังคมที่ใ้บุคคลสามารถควบคุมตนเองได้ทั้งด้านอารมณ์ พฤติกรรม และผลของการกระทำ จะต้องมีผลดีต่อตนเอง สุเมธ เดียววิเศษ (2531 : 226-227) ได้แสดงความเห็นว่า วินัยหมายถึงการควบคุมพฤติกรรมของบุคคล ซึ่งอาจกระทำได้ 2 วิธี คือวิธีแรกควบคุมโดยกฎข้อบังคับ คำสั่ง และมีการลงโทษแก่ผู้ที่ฝ่าฝืนและวิธีที่สองคือควบคุมโดยการสั่งสอน ฝึกรอบรม และให้มีประสบการณ์ในการมีความรับผิดชอบ สำหรับอารีย์ อ่อนคำ (2538 : 17) ได้สรุปไว้ว่าวินัยคือ ระเบียบ กฎเกณฑ์ หรือข้อบังคับความประพฤตินักเรียน ที่วางไว้เพื่อควบคุมนักเรียนให้ประพฤติถูกต้องเหมาะสมเมื่อมีการฝ่าฝืนก็มีโทษ การควบคุมความประพฤตินักเรียนก็เช่นเดียวกันต้องใช้นวินัย ระเบียบ กฎเกณฑ์หรือข้อบังคับความประพฤติ เข้าดำเนินการ

และสอดคล้องกับสุชล หนูดำ (2540 : 21) ที่กล่าวไว้ว่า วินัยนักเรียนหมายถึง การควบคุมดูแลนักเรียนนักศึกษาตลอดระยะเวลาที่นักเรียนนักศึกษายู่ในสถานศึกษา ภายใต้กฎระเบียบที่กำหนดไว้ อย่างมีความสุข จะต้องมีภาระทั้งการป้องกัน แก้ไข และส่งเสริมพฤติกรรมของนักเรียนนักศึกษา

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ระเบียบวินัยนักเรียนหมายถึง กฎเกณฑ์ ระเบียบข้อบังคับที่กำหนดขึ้นให้นักเรียนยึดถือปฏิบัติและงดเว้นการกระทำผิดระเบียบวินัย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ระเบียบวินัยของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา เพื่อให้นักเรียนเป็นสมาชิกที่ดีในสังคมและอยู่ร่วมกันอย่างปกติสุข

การควบคุมความประพฤติของนักเรียน

สมพงษ์ จิตระดับ (2530 : 27- 28) ได้เขียนถึง การควบคุมความประพฤติของนักเรียนไว้ว่า กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดหัวข้อคุณธรรม 30ประการ ที่คาดหวังว่าจะเสริมสร้างให้นักเรียนเป็นผู้มีความประพฤติดี คุณธรรมดังกล่าวได้แก่ การไม่ประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกายของบุคคลและสัตว์ มีความเมตตากรุณาและเสียสละ ไม่ละเมิดของรักของผู้อื่น การไม่ลองเล่นและใช้ของเสพติด ความเป็นผู้มีเหตุผล ความสะอาดและความเกรงกลัวต่อการกระทำชั่ว ความขยันหมั่นเพียร ความอดทน ความกตัญญูทวาทิตต่อผู้มีพระคุณ ความซื่อสัตย์สุจริต ความรับผิดชอบ ความมีน้ำใจเป็นธรรม ไม่ลำเอียง ความมีระเบียบวินัย และการตรงต่อเวลา มีมารยาทและนิสัยส่วนบุคคลดีมีมารยาทในการแสดงความเคารพ การขอร้อง การขอบคุณ มีหลักธรรมในการอยู่ร่วมกัน เป็นผู้วิวัฒนธรรมและปฏิบัติตามระเบียบประเพณีนิยม ความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ การแก้ไขข้อบกพร่อง การปฏิบัติตามจริยธรรมอันดีงาม กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดไว้ในกฎกระทรวงฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2515) ว่าความประพฤติดังต่อไปนี้ ไม่เหมาะสมแก่สภาพนักเรียนตามความในข้อ 4 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 132 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2532 : 65) ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา (ไมตรี ชุมชัยและฐิติพงษ์ ธรรมานุสรณ์ 2529 : 97- 99 ; อ้างอิงจากราชกิจจานุเบกษา 2515) คือการที่ขี้แฉะนอนในที่สาธารณะ หรือทำลายสมบัติของโรงเรียนหรือของสาธารณะ แสดงกิริยาอาการไม่สุภาพ มั่วสุมและก่อความรำคาญ เล่นการพนัน เที่ยวเตร่เวลากลางคืน ตั้งแต่ 22.00น. ถึง 04.00 น. เสพของเสพติดชนิดต่างๆหรือของมีนเมาอื่นๆ เข้าไปในสถานที่บริการ เว้นแต่อาศัยอยู่ในสถานที่นั้น เข้าไปในงานที่มีการเดินร่ำ งานสังสรรค์เว้นแต่ไปกับผู้ปกครอง เข้าไปในสถานค้าประเวณีเว้นแต่อาศัยอยู่ที่นั่น คบกับหญิงโสเภณี ประพฤติตนในทำนองชู้สาว มีอาวุธที่ใช้ประทุษร้าย หนีโรงเรียน

กระทำหรือสนับสนุนให้เป็นปฏิกิริยาต่อฝ่ายบริหารสถานศึกษา นอกจากนี้กระทรวงศึกษาธิการยังกำหนดเพิ่มเติมไว้ใน กฎกระทรวงฉบับที่ 1 ว่าความประพฤติต่อไปนี้ ไม่เหมาะสมกับกับสภาพการเป็นนักเรียน คือ การเล่นเกมการพนัน การสูบบุหรี่ เสพยาเสพติดของมีนเมา การแสดงตนก้าวร้าว การแสดงกิริยาอาจไม่สุภาพ การหลบหนีโรงเรียนและการมาโรงเรียนสาย

ราชกิจจานุเบกษา (สวาท มุสิกะพันธ์. 2534 : 167 ; อ้างอิงจากราชกิจจานุเบกษา. 2515) ซึ่งเป็นประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 132 ว่าด้วยการควบคุมเด็กนักเรียนในด้านความประพฤติ จรรยาบรรณ ซึ่งได้กำหนดว่านักเรียนนักศึกษา ต้องประพฤติตนอยู่ในระเบียบวินัยของโรงเรียนหรือสถานศึกษานั้นๆ ต้องแต่งกายหรือเครื่องแบบตามระเบียบข้อบังคับของ สถานศึกษา ต้องประพฤติตนให้เหมาะสม กับสภาพนักเรียนหรือนักศึกษา ถ้าหากฝ่าฝืนต้องได้รับโทษตามระเบียบหรือข้อบังคับและรายงานให้ผู้ปกครองทราบ และถ้าหากยังฝ่าฝืนอีกให้แจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจเรียก บิดา มารดาหรือผู้ปกครองมาตักเตือนหรือทำทัณฑ์บน ถ้าฝ่าฝืนอีกให้ส่งตัวนักเรียนไปยังสถานที่ จัดตั้งขึ้นเพื่ออบรมในกรณีที่นักเรียนนักศึกษา มีอายุไม่ครบสิบแปดปีบริบูรณ์และถ้าหากผู้ปกครอง ไม่ยอมทำทัณฑ์บน ให้วางโทษปรับไม่เกิน 1,000 บาท

การควบคุมการแต่งกายของนักเรียน

กระทรวงศึกษาธิการกำหนดบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาและครูอาจารย์ เกี่ยวกับการควบคุมความประพฤตินักเรียนนักศึกษา ให้ปฏิบัติหน้าที่สอดส่องดูแลการเรียนการสอนและความประพฤติของครู อาจารย์ นักเรียน นักศึกษา ให้ได้ตามวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษา ตลอดจนการจัดกิจกรรมของนักเรียน โดยให้อยู่ในกรอบของระเบียบ แบบแผน ขนบธรรมเนียม ประเพณีของสังคมและของสถานศึกษา ดำเนินการควบคุมดูแลนักเรียนนักศึกษาให้มีความรู้ มีระเบียบ มีจริยธรรม ศีลธรรมอันดีงาม เคารพต่อระเบียบข้อบังคับของสถานศึกษา ระเบียบ กฎหมายบ้านเมือง ไม่ประพฤติปฏิบัติตนตามอำเภอใจ ไม่ก่อความสงบของบ้านเมือง ให้ผู้บริหารสถานศึกษาเอาใจใส่ความทุกข์สุขและความเป็นธรรมของบุคลากรในสถานศึกษา หากนักเรียนมีเรื่องทุกข์ร้อนในเรื่องใด หรือเห็นว่าผู้ใดประพฤติปฏิบัติมิชอบ จัดระเบียบวินัยอย่างไร ก็สามารถพิจารณาเรื่องตามขั้นตอนได้ ให้ผู้บริหารสถานศึกษาสั่งการให้ชัดเจนว่า การก่อความไม่สงบในรูปแบบต่างๆและความประพฤติมิชอบของนักเรียน ว่าเป็นการกระทำผิด เพราะเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อย กฎหมายบ้านเมืองและกฎระเบียบ ข้อบังคับของสถานศึกษา ให้ผู้บริหารทำความเข้าใจกับบุคลากรในสถานศึกษา ว่าเมื่อมีการก่อความไม่สงบประพฤติผิดมิชอบ

ของนักเรียนในสถานศึกษา ให้ถือเป็นภาระหน้าที่ของผู้บริหาร ครูอาจารย์ และเจ้าหน้าที่ทุกคนในสถานศึกษาจะต้องร่วมมือกันห้ามปรามระงับเหตุให้ได้ ผู้ใดปล่อยให้ละเลยถือว่าเป็นความบกพร่องต่อหน้าที่ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2532 : 15)

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2530 : 7-8) ได้เสนอแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนมีความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกายตามสภาพ เขตที่ตั้งของโรงเรียน คือโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเมือง ให้โรงเรียนกำหนด ปรับปรุง แก้ไข กฎระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ ที่เกี่ยวกับการแต่งกายนักเรียน การแต่งเครื่องแบบลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาดและชุดพลศึกษา รวมทั้งเรื่องผมและเครื่องประดับต่างๆตามความเหมาะสม แต่ต้องสอดคล้องกับระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ โดยมีครู อาจารย์ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องดูแลและเอาใจใส่นักเรียนปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด ในท้องถิ่นที่นักเรียนมีปัญหาขาดแคลนเครื่องแต่งกาย ควรพิจารณาสร้างวินัยในส่วนที่สามารถปฏิบัติได้ เช่นในเรื่องที่เกี่ยวกับความสะอาด เป็นต้น ส่วนโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเมืองให้ดำเนินการโดยการตรวจความสะอาด ความเป็นระเบียบเรียบร้อยของเครื่องแบบที่สวมใส่

การควบคุมการแต่งกายของนักเรียน สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2532 : 15) ได้กล่าวไว้ว่า การรักษาความสะอาดของร่างกาย เสื้อผ้า เครื่องแต่งกายให้เรียบร้อยอยู่เสมอ เป็นการสร้างบุคลิกที่ดี การแต่งกายตามระเบียบเป็นการแต่งกายตามข้อตกลงหรือข้อบังคับของสถานศึกษา นักเรียนทำตามระเบียบข้อบังคับถือว่าเป็นนักเรียนที่มีวินัย ส่วนวิจิตร อาชะกุล (2528 : 34 - 35) ได้นิยามว่า การแต่งกายเป็นการเสริมสร้างบุคลิกภาพให้แก่ตนเอง ผู้ที่แต่งกายดีย่อมดึงดูดความสนใจให้ผู้อื่นอยากคบหา เครื่องแต่งกายช่วยเสริมสร้างและสามารถเปลี่ยนบุคลิกภาพของคนได้ การแต่งกายดีทำให้มีเสน่ห์ การแต่งกายของคนเราบ่งบอกได้ว่าบุคคลนั้นมีรสนิยม นิสัย ฐานะ ความรู้สึกนึกคิด การศึกษา อารมณ์ จิตใจ ว่าเป็นอย่างไร การแต่งกายที่เหมาะสมนั้นควรคำนึงว่า เหมาะสมกับวัย โอกาส สถานที่ สถานการณ์หรือเหตุการณ์ และสอดคล้องกับ อารมณ์ สาครินทร์ (2531 : 52) ที่กล่าวว่า การแต่งกายเป็นวัฒนธรรมอย่างหนึ่งที่บ่งบอกถึงความเป็นผู้มีอารยธรรม โดยเฉพาะสถานศึกษาที่มีเครื่องแบบ ซึ่งระเบียบการแต่งกายได้ระบุชัดเจนให้ยึดปฏิบัติ ในฐานะที่นักเรียนเป็นผู้ที่อยู่ในวัยฝึกการรักษาความเป็นระเบียบ สถานศึกษาต้องหาวิธีการกวดขันความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกายของนักเรียน

ระเบียบการแต่งกายของนักเรียนนักศึกษานั้น กระทรวงศึกษาธิการ ได้ออกกฎกระทรวงฉบับที่ 1 พ.ศ. 2515 ว่าด้วยการแต่งกายที่ไม่เหมาะสมตามความในข้อ 4 ข. ของประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 132 (ภาคผนวก) กำหนดให้นักเรียนหรือนักศึกษาต้องแต่งกายหรือเครื่องแบบตามระเบียบข้อบังคับของโรงเรียนและสถานศึกษา หรือตามที่กฎหมายกำหนด ต้องแต่งกายให้เหมาะสมกับวัย และสภาพของนักเรียนนักศึกษาตามที่กำหนดในกระทรวง ด้วยเหตุนี้กระทรวงศึกษาธิการจึงได้

ออกกฎกระทรวง ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา (ไมตรี ชุมชัย และจิตติพงษ์ ชรรฆมานุสรณ์.2529 : 97-98 ; อ้างอิงจากราชกิจจานุเบกษา. 2515) พอสรุปได้ว่าการแต่งกายที่ไม่เหมาะสมแก่สภาพนักเรียน ได้แก่ นักเรียนชายไว้ผมยาวโดยไว้ข้างหน้าและกลางศีรษะยาวเกิน 5 เซนติเมตรและชายผมรอบศีรษะ ไม่ตัดเกรียนชิดผิวหนังหรือไว้หนวดไว้เครา ต่อมาได้ออกกฎ กระทรวงฉบับที่ 2 พ.ศ. 2518 ให้ใช้ข้อความใหม่แทนว่า นักเรียนชาย ตัดผมหรือไว้ผมยาว ยาวจนด้านข้างและด้านหลังยาว เลยดินผม หรือไว้หนวดเครา เพราะเนื่องจากสมัยนิยมเปลี่ยนไปจึงสมควรผ่อนผันให้นักเรียนชาย ไว้ผมที่เหมาะสมกับวัย ตามสภาพของนักเรียนตามสมัยนิยมได้บ้าง ส่วนนักเรียนหญิงนั้น กฎกระทรวงฉบับที่ 1 และ ฉบับที่ 2 ได้กำหนดว่า การแต่งกายที่ไม่เหมาะสมกับสภาพ ของนักเรียน ได้แก่ นักเรียนหญิง ตัดผมหรือไว้ผมยาวเลยต้นคอ แต่ถ้าหากสถานศึกษาได้อนุญาต ให้ไว้ผมยาวเกินกว่านั้น รวบให้เรียบร้อย หรือนักเรียนใช้เครื่องสำอางหรือสิ่งปลอมเพื่อการเสริมสวย และตามประกาศสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้กำหนดชนิดและ แบบของเครื่องแบบนักเรียนระดับอนุบาล ระดับประถมศึกษาและเครื่องหมายของสถานศึกษา พ.ศ.2529 ไว้ดังนี้

ระดับอนุบาล เสื้อชาย-หญิง ใช้ผ้าขาวเนื้อเกลี้ยง คอเช็ด หรือคอปกกลม ผ่าอกตลอด และ มีกระดุม สีขาว 4 เม็ด กางเกง สำหรับนักเรียนชายใช้ผ้าเนื้อเกลี้ยงสีดำหรือกรมท่า ขาสั้นเพียง เหนือเข่า สูงพนักศูนย์กลางลูกสะบ้าเมื่อยืนตรง ประมาณ 5 เซนติเมตร กระโปรง สำหรับนักเรียน หญิง ใช้ผ้าเนื้อเกลี้ยงสีดำหรือกรมท่า จีบทบ รอบเอว กว้างประมาณ 3 เซนติเมตร กระโปรงยาวประมาณกลางเข่า สำหรับสีของกางเกงและกระโปรง ให้โรงเรียนเลือกใช้เหมือนกัน เพียงสีเดียว รองเท้า ถุงเท้าใช้รองเท้าหนังหรือรองเท้าผ้าใบสีดำหุ้มส้น หุ้มปลายเท้า หัวมน แบบเรียบๆ ไม่มีลวดลาย หรือชนิดผูกหรือมีสายรัดหลังเท้า ถุงเท้าสั้นสีขาว

ระดับประถมศึกษา เครื่องแบบนักเรียนชาย เสื้อ ให้เลือกใช้แบบใดแบบหนึ่งต่อไปนี้ แบบคอเช็ด ผ้าขาวเนื้อเกลี้ยง ติดกระดุมสีขาว 5 เม็ด แบบเช็ดโปโลผ้าขาวเนื้อเกลี้ยง แบบคอกลม ผ้าขาวเนื้อเกลี้ยง กางเกง ผ้าเนื้อเกลี้ยงสีดำ สีน้ำเงิน สีกรมท่า หรือสีกาเกี เข็มขัด ทำด้วยหนัง สีดำหรือสีน้ำตาล หัวเข็มขัดเป็นโลหะสีทองหรือสีเงิน นักเรียนที่เป็นลูกเสือจะใช้เข็มขัดลูกเสือ แทนก็ได้ รองเท้า ถุงเท้า รองเท้าหนังหรือผ้าใบ สีดำหรือสีน้ำตาล แบบหุ้มส้นชนิดผูก ถุงเท้าสั้น สีขาวหรือสีน้ำตาล เครื่องแบบนักเรียนหญิง เสื้อ ให้เลือกใช้แบบใดแบบหนึ่งต่อไปนี้ แบบคอเช็ด ผ้าขาวเนื้อเกลี้ยง แบบคอบัว ผ้าขาวเนื้อเกลี้ยง แบบปกกลาสี ผ้าขาวเนื้อเกลี้ยง กระโปรง ผ้าเนื้อ เกลี้ยงสีกรมท่าหรือสีดำ รองเท้า ถุงเท้า รองเท้าหนังหรือผ้าใบสีดำไม่มีลวดลายแบบหุ้มส้น ปลายเท้า ชนิดปลายเท้าชนิดผูก มีสายรัดหลังเท้า ถุงเท้าสั้นสีขาว

เครื่องหมายสถานศึกษา ให้มีเครื่องหมายของสถานศึกษา โดยใช้ชื่ออักษรย่อของสถานศึกษา ปักที่อกเสื้อเบื้องขวาบนเนื้อผ้า ด้วยด้ายหรือไหมสีน้ำเงิน ดังนี้ อักษรย่อใช้แบบตัวพิมพ์ธรรมดา การกำหนดชื่ออักษรย่อ แต่ละโรงเรียนควรใช้ตัวย่อไม่เกิน 3 ตัว โดยมีจุดคั่นระหว่างอักษรแต่ละตัว และหลังอักษรตัวสุดท้าย

สรุปได้ว่า ข้าราชการครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ ตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา ได้มีการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของ นักเรียนได้เหมาะสมกับสภาพและวัย และสอดคล้องกับระเบียบว่าด้วยการแต่งกายของกระทรวง ศึกษาธิการ

สาเหตุของการทำผิดระเบียบวินัย

วินัย พันธุ์วิชัย (2530 : 10) ได้กล่าวถึง การทำผิดระเบียบวินัยของนักเรียนไว้ว่า มีความสำคัญและควรได้รับความสนใจ เอาใจใส่จากสถานศึกษาที่มีหน้าที่ที่จะต้องป้องกันและแก้ไข การกระทำผิดทางวินัยของนักเรียน ตลอดจนช่วยวางแนวทางในการปรับปรุงพฤติกรรมให้ถูกต้อง ตามทำนองคลองธรรมและระเบียบของสังคม ดังนั้นผู้บริหารการศึกษาและครูอาจารย์ทั้งหลาย ควรได้ทราบสาเหตุของการประพฤติดีวินัยของนักเรียนนักศึกษา เพื่อจะได้เข้าใจ และนำมาใช้ในการพิจารณาหาทางช่วยกันพัฒนาให้เป็นนักเรียนเป็นบุคคลที่เพียบพร้อมไปด้วยความสามารถ ทางวิชาการและความเป็นคนที่สมบูรณ์ต่อไปต่อตัวเด็กในระยะยาว นั่นหมายถึงว่า พฤติกรรมนั้น ถ้าได้รับการแก้ไขเสียแต่แรกเริ่มแล้ว โอกาสที่เด็กจะประสบกับปัญหาชีวิตเมื่อเป็นผู้ใหญ่ ในอนาคตนั้นมีสูงมาก ดังนั้น จึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่ครูเมื่อประสบปัญหาเหล่านี้ในโรงเรียน จะต้องตระหนักในความจำเป็นที่จะต้องแก้ไขเสียแต่เริ่มแรกให้เร็วที่สุดเท่าที่จะเร็วได้ โดยเฉพาะ เด็กในระดับประถมศึกษา ปัญหาพฤติกรรมที่มีผลกระทบต่อพัฒนาการของนักเรียนอย่างมาก ในระยะยาว ได้แก่ การเรียนล้มเหลว ก้าวร้าว ซึมเศร้า และเข้ากับเพื่อนไม่ได้ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.2540 : 7) สหุப்பு (ธีรวุฒิ ประทุมพนรัตน์. 2534 : 29 : อ้างอิง มาจาก Stoops.1975) ศึกษาจากสาเหตุที่นักเรียนที่นักเรียนทำผิดวินัยและสรุปได้ว่า มาจากสาเหตุ ต่อไปนี้ คือการผิดปกติทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม การขาดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การขาดความสนใจวิชาและกิจกรรมบางอย่าง การสอนของครูไม่เป็นที่น่าสนใจ ความขัดแย้ง ระหว่างเพื่อนวัยเดียวกัน ความขัดแย้งระหว่างนักเรียนกับบิดามารดา ความขัดแย้งระหว่างนักเรียน กับโรงเรียน ความขัดแย้งระหว่างครูกับนักเรียน การมีปัญหาปัญหาส่วนตัวบางประการ

การรับประทานอาหารชนิดทุพโภชนาการ การมีปัญหาด้านสุขภาพร่างกาย การมีปัญหาด้านความอดอยาก การมีความเครียดและการเก็บกด การขาดความรักและความเข้าใจ การมีนิสัยการเรียนไม่ดี สำหรับอารีย์ อ่อนคำ (2538 : 19) ได้ศึกษาและพบว่าพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของนักเรียนที่ผิวดินได้แก่ สาเหตุที่ตัวนักเรียนเอง สาเหตุที่เกี่ยวข้องกับบ้าน สาเหตุที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียน สาเหตุที่เกี่ยวข้องกับชุมชนและสาเหตุที่เกี่ยวข้องกับทั้งทางบ้าน โรงเรียนและชุมชนผสมผสานกัน การควบคุมความประพฤตินักเรียน ผู้บริหารและครูอาจารย์พึงทำความเข้าใจกับสาเหตุดังกล่าวข้างต้นด้วย นอกจากนี้ ประจวบ คำบุญรัตน์ (2536 : 19) ได้กล่าวถึงสาเหตุเหตุผลและความจำเป็นที่ทำให้ให้นักเรียน นักศึกษาประพฤติผิวดินหลายประการคือ ความเจริญและการเปลี่ยนแปลงของโลกอย่างรวดเร็ว มีการพัฒนาด้านวัตถุอย่างมากแต่ขาดการพัฒนาจิตใจคน จึงเกิดสภาพการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ สังคม และด้านการเมือง นำภาวะมาสู่การเห็นแก่ตัวเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนมากกว่าส่วนรวม อันเป็นผลสืบเนื่องให้เป็นปัญหาสังคม ที่เพิ่มจำนวนและทวีความรุนแรงมากขึ้นทุกวัน และสำหรับสุข หนูดำ (2540 : 23) ได้สรุปสาเหตุของการประพฤติผิวดินของนักเรียนมาจากตัวของนักเรียนเอง จากสภาพแวดล้อมของนักเรียนในสถานศึกษา ในครอบครัว ในสภาพของสิ่งแวดล้อมรอบตัวทั่วไป ผู้บริหารสถานศึกษาพึงทำความเข้าใจกับสาเหตุและควรจะได้หาแนวทางที่เหมาะสม ป้องกันและแก้ไขปัญหาโดยการพัฒนาจิตใจของชนในชาติ ซึ่งภาระหน้าที่สำคัญนี้ ต้องตกอยู่กับทุกสถานศึกษา

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่าสาเหตุแห่งการทำผิดระเบียบวินัยของนักเรียนโดยเฉพาะนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา มีหลายประการ เช่น เกิดจากตัวนักเรียนมีความผิดปกติทางร่างกาย จิตใจ และสังคม จากกลุ่มเพื่อน ซึ่งจะชักชวนไปในทางที่ไม่ดี จากครูที่ทำให้บรรยากาศการเรียนการสอนตึงเครียด และเกี่ยวกับฐานะและเศรษฐกิจทางบ้าน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

เทอดหญิง ณ พัทลุง (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นของครูอาจารย์ต่อการประพฤติผิวดินของนักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา พบว่าโดยส่วนรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยครูอาจารย์ที่มีอายุต่ำกว่า 35 ปี มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าครูอาจารย์ที่มีอายุตั้งแต่ 35 ปีขึ้นไป

สุชล หนูดำ (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการปฏิบัติงานการควบคุมความประพฤติ นักเรียนนักศึกษา ของผู้บริหารวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี ในภาคใต้ ผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมผู้บริหารวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี ในภาคใต้ มีการปฏิบัติงานการควบคุมความประพฤตินักเรียนอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบพบว่า มีการปฏิบัติงานการควบคุมความประพฤตินักเรียนนักศึกษาด้านการแต่งกายอยู่ในระดับปานกลาง และด้านความประพฤติอยู่ในระดับมาก และผู้บริหารวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี ในภาคใต้ที่มีอายุและประสบการณ์ต่างกัน มีระดับการปฏิบัติงานการควบคุมความประพฤตินักเรียนนักศึกษาโดยภาพรวม และรายองค์ประกอบ ไม่แตกต่างกัน

อารีย์ อ่อนคำ (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการปฏิบัติงานการควบคุมความประพฤติ นักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 3 ผลการวิจัยพบว่า การปฏิบัติงานการควบคุมพฤติกรรมนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 3 โดยภาพรวมและรายองค์ประกอบสูงกว่าระดับปานกลางอย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนโรงเรียนที่มีขนาดโรงเรียนต่างกัน โดยภาพรวมการปฏิบัติงานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนองค์ประกอบด้านการแต่งกายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แต่ องค์ประกอบด้านความประพฤติไม่แตกต่างกัน ส่วนโรงเรียนที่มีระดับชั้นที่เปิดสอนต่างกัน โดยภาพรวมและรายองค์ประกอบ มีการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกัน ส่วนภาพรวม และรายองค์ประกอบ การปฏิบัติงานการควบคุมความประพฤตินักเรียน สูงกว่าปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ทิพวรรณ วุฒิสักดิ์ (2536 : 80) ได้ศึกษาทัศนคติของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ต่อลักษณะการประพฤติผิดวินัยของนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรกรรมในภาคใต้ ในด้านการแต่งกาย และด้านความประพฤติ ผลปรากฏว่า ทัศนคติของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาต่อลักษณะการประพฤติผิดวินัยของนักศึกษา อยู่ในระดับต่ำ และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทัศนคติของอาจารย์ต่อลักษณะการประพฤติผิดวินัยของนักศึกษา ตามตัวแปรอายุ และสถานประกอบการศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนตัวแปรประเภทวิชาที่สอนและเพศ ไม่แตกต่างกัน ส่วนตัวแปรสถานศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

แก้วอุษา ชูทอง (2535 : บทคัดย่อ) ศึกษาการประพฤติผิดวินัยของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดปัตตานี พบว่า ทัศนคติของครูอาจารย์และนักเรียน โดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน แต่เฉพาะด้านการแต่งกายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยครูอาจารย์สูงกว่านักเรียน ครูอาจารย์ที่มีเพศต่างกัน มีทัศนคติต่อการประพฤติ

ผิควินัยของนักเรียนทั้ง โดยส่วนรวมและเฉพาะด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่.01 โดยครูอาจารย์หญิงสูงกว่าครูอาจารย์ชาย

สวาท มุสิกะพันธ์ (2535 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการประพาศิทธิคติระเบียบวินัยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานีพบว่า ตามทัศนะของครูอาจารย์และนักเรียน การประพาศิทธิคติระเบียบวินัยของนักเรียนโดยส่วนรวม และรายองค์ประกอบอยู่ในระดับน้อย แต่เมื่อพิจารณาขององค์ประกอบด้านระเบียบการแต่งกาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนมีมากกว่าครูอาจารย์ส่วนด้านระเบียบความประพฤติ ไม่แตกต่างกัน การประพาศิทธิคติระเบียบวินัยของนักเรียน ตามทัศนะของนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนขนาดต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ตามทัศนะของนักเรียนที่มีเขตที่ตั้งต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนการประพาศิทธิคติระเบียบวินัยของนักเรียนตามทัศนะของครูอาจารย์ที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนที่ขนาดต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และตามทัศนะของครูอาจารย์ที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนที่มีเขตที่ตั้งต่างกัน ด้านระเบียบความประพฤติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านระเบียบเครื่องแต่งกาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วิจัยในต่างประเทศ

ลิทเกรลล์ (สวาท มุสิกะพันธ์. 2536 ; อ้างอิงมาจาก Litrell.1981. 4568 – A) แห่งมหาวิทยาลัยมิสซูรี โคลัมเบีย ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการควบคุมพฤติกรรมและวินัยของนักเรียนพบว่า ห้องเรียนที่ครูใช้วิธีการควบคุมนักเรียนอย่างเคร่งครัดจะไม่มีผลอย่างแท้จริงต่อการมีวินัยของนักเรียนและนักเรียนจะมองว่าครูเป็นผู้ที่คอยควบคุมนักเรียนมากกว่า นักเรียนจะชอบครูที่ให้การช่วยเหลือนักเรียนมากกว่าครูที่คอยควบคุมนักเรียนให้อยู่ในวินัยอย่างเคร่งครัด และในการรักษาวินัยของโรงเรียนจะไม่มี ความแตกต่างกัน ระหว่างครูที่ชอบช่วยเหลือนักเรียน และครูที่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน

ক্রিম โบลท์ซ (แก้วอุษา ชูทอง. 2535 ; อ้างอิงมาจาก Krumboltz. 1972 : 185) ได้แสดงความคิดเห็นว่า ครูไม่ควรใช้วิธีการลงโทษ เพราะการลงโทษแก้พฤติกรรมที่เป็นปัญหาไม่ได้ เป็นเพียงระงับพฤติกรรมได้ชั่วคราวเท่านั้น การลงโทษบ่อยๆเป็นอันตรายต่อสุขภาพจิต เพราะอาจทำให้ผู้ลงโทษขาดความมั่นคงในอารมณ์ สร้างความกลัว ความกังวล ก่อให้เกิดเป็นโรคประสาท ไม่สามารถทำให้ผู้ถูกลงโทษรู้ว่าพฤติกรรมที่พึงปรารถนาคืออะไร และอาจจะส่งผลให้ผู้ถูกลงโทษมีแนวโน้มที่จะต่อต้านการลงโทษ ด้วยการต่อสู้หรือถอยหนี กลายเป็นคนเงิบขริมเก็บตัว ดังนั้นครูเองจำเป็นที่จะต้องปรับปรุงพฤติกรรมในการลงโทษเด็กนักเรียนด้วย

เรย์ (ศุทธิณี เงินคำจันทร์. 2534 ; อ้างอิงจาก Ray.1978 : 6435 – A ;) ได้ศึกษาเจตคติของครูที่มีต่อวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ผลการศึกษาพบว่า ปัญหาที่พบบมากที่สุดคือดุด่าเยาะเย้ยตักเตือนโทษของโรงเรียน มีอาวุธ ก่อความวุ่นวาย ข่มเหงนักเรียนอื่น ทำร้ายครูและการไม่ยอมถูกทำโทษ ส่วนปัญหาที่พบบานกลาง คือการสูบบุหรี่ในที่ห้าม พุดหยาบคาย ต่อสู้กัน และไม่นับถือครู ปัญหาที่พบน้อยที่สุดคือ การลักขโมยของในห้องเรียน โกหก ขาดเรียนโดยไม่มีเหตุผล และไม่ทำการบ้าน

โจนส์ (Jones. 1954 :781 – 832) ทำการวิจัยเรื่องความแตกต่างระหว่างเด็กชายกับเด็กหญิง ในด้านการปฏิบัติตามวินัย พบว่า เด็กชายวัยรุ่นจะฝ่าฝืนระเบียบมากกว่าเด็กหญิงวัยรุ่น ส่วน กอริสัน (Gorrison. 1959 : 153 - 156) ศึกษาเกี่ยวกับการฝึกให้เด็กนักเรียนมีวินัยในโรงเรียนมัธยมศึกษาสองโรงเรียน แห่งรัฐจอร์เจีย ปรากฏผลว่าพฤติกรรมที่เด็กหญิงกระทำผิดมากที่สุด คือ การพูดและหัวเราะ ส่วนวัยรุ่นชายก้าวร้าวมากกว่าเด็กหญิง คือการต่อสู้ การโยนสิ่งของ ยังพบอีกว่า เด็กชายได้รับโทษโดยการกักตัวไว้หลังจากเลิกเรียน ให้ทำงานพิเศษ การเปลี่ยนที่นั่ง การส่งตัวไปให้อาจารย์ใหญ่ และการลดเกรด มากกว่าเด็กหญิง จากข้อมูลชี้ให้เห็นว่า เด็กหญิงและเด็กชายมีการแสดงพฤติกรรมที่แตกต่างกัน

มาเกต (Marquette. 1968 : 1005) ทำการวิจัยเกี่ยวกับบรรยากาศของการใช้อำนาจในโรงเรียนมัธยมศึกษา และระดับการยอมรับหรือปฏิเสธระเบียบโรงเรียน โดยวิเคราะห์ข้อมูลตามสังกัดโรงเรียน เพศและระดับชั้นเรียนได้ผลการวิจัยว่าสังกัดโรงเรียนต่างกัน จะมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จะเห็นได้ว่า ตัวแปรที่เกี่ยวกับเพศและอายุ จะมีความเกี่ยวข้องหรือมีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานของข้าราชการครูเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดพังงา ฉะนั้นผู้วิจัยจึงได้กำหนดตัวแปรเพศและอายุเป็นตัวแปรสำหรับการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มุ่งศึกษาการปฏิบัติงานของข้าราชการครูเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา บทนี้กล่าวถึง ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวม ขั้นตอน ในการสร้างเครื่องมือ วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการนำเสนอตามลำดับ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า คือข้าราชการครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา ปีการศึกษา 2543 จำนวน 292 คน

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 165 คน กำหนดโดยการเทียบสัดส่วนตามตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970 : 608) แล้วสุ่มแบบแบ่งชั้น (stratified random sampling) ตามตัวแปรเพศและอายุของข้าราชการครู และสุ่มแบบง่าย (simple random sampling) โดยการจับฉลาก ตามตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศและอายุของข้าราชการครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา ปีการศึกษา 2543

เพศ อายุ	ประชากร		รวม	กลุ่มตัวอย่าง		รวม
	ชาย	หญิง		ชาย	หญิง	
ต่ำกว่า 45 ปี	35	61	96	20	34	54
ตั้งแต่ 45 ปี ขึ้นไป	94	102	196	53	58	111
รวม	129	163	292	73	92	165

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล สำหรับการศึกษาครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นด้วยตนเอง โดยอาศัยแนวคิดจากเอกสารที่เกี่ยวข้องแบ่งออกเป็น สามตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (check list) ด้านเพศและอายุ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของข้าราชการครูเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) ห้าระดับตามแนวคิดของไลเคิร์ท คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนเป็น 5 4 3 2 และ 1 ตามลำดับ ประกอบด้วยคำถาม 30 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด เพื่อให้ข้าราชการครูได้ให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษา ตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของข้าราชการครูเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียน แล้วสร้างเป็นข้อคำถามจำนวน 30 ข้อ
2. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนอคณะกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ และให้คำแนะนำเพื่อปรับปรุงแก้ไข
3. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความเที่ยงตรง (validity) และให้คำแนะนำเพื่อปรับปรุงแก้ไข จำนวน 3 ท่าน คือ
  - 3.1 นายสุรพันธ์ โกยวาณิช หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง
  - 3.2 นายเสถียร แก้วพระปราบ ผู้ช่วยหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง
  - 3.3 นายศักดิ์ระพี ชัยรัตน์ หัวหน้าศูนย์พัฒนาความประพฤตินักเรียนนักศึกษา จังหวัดพังงา

4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขครั้งสุดท้ายไปทดลองใช้ (try - out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จำนวน 30 คน พร้อมหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach 's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่น .9712

วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล

ในการรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ขอนหนังสือแนะนำตัวผู้วิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ ถึงหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ขอนหนังสือแนะนำตัวผู้วิจัยจากหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง ถึงผู้บริหารโรงเรียนในสังกัด เพื่อขอความร่วมมือในการแจกและเก็บรวบรวมแบบสอบถามของข้าราชการครู ภายในเวลาที่กำหนดคือ 20 วัน
3. รวบรวมแบบสอบถามที่ได้รับคืนทั้งหมด ตรวจสอบความสมบูรณ์ เพื่อดำเนินการตามขั้นตอนของการวิจัย ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาทั้งหมด วิเคราะห์โดยจัดทำตามขั้นตอนทางสถิติ ดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับคืนและคัดเลือกแบบสอบถามเฉพาะที่มีความสมบูรณ์
2. นำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป สถิติสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (SPSS for windows) ดังต่อไปนี้
  - 2.1 นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 1 เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม นำมาจำแนกเป็นกลุ่มตามตัวแปร คือเพศและอายุ แล้วหาค่าร้อยละ
  - 2.2 หาค่าเฉลี่ย (X) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของแบบสอบถามตอนที่ 2 ที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของข้าราชการครูเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียน เป็นรายด้านและรายข้อ

2.3 หาค่าเฉลี่ย (X) แบบสอบถามตอนที่ 2 เพื่อทราบระดับการปฏิบัติงานของข้าราชการครูเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา โดยเทียบค่าเฉลี่ยกับเกณฑ์ประเมินค่าความคิดเห็นของเบสต์ (Best. 1977 : 174) ดังนี้

3.6668 – 5.0000 หมายถึง มีการปฏิบัติงานของข้าราชการครูเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียน อยู่ในระดับมาก

2.3334 – 3.6667 หมายถึง มีการปฏิบัติงานของข้าราชการครูเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียน อยู่ในระดับปานกลาง

1.0000 – 2.3333 หมายถึง มีการปฏิบัติงานของข้าราชการครูเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียน อยู่ในระดับน้อย

2.4 ทดสอบสมมติฐานที่ว่า การปฏิบัติงานของข้าราชการครูเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา ที่มีเพศและอายุ ต่างกัน มีระดับการปฏิบัติงานการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียน แตกต่างกัน โดยใช้สถิติทดสอบ ที (t – test)

2.5 แบบสอบถามตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด (open – ended questionnaire) นำข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการปฏิบัติงานของข้าราชการครูเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา นำมาจัดลำดับความถี่ในแต่ละด้าน เพื่อใช้ประกอบการอภิปรายผล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สถิติสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (SPSS for windows) สำหรับสถิติต่อไปนี้

1. ค่าร้อยละ (percentage)
2. ค่าคะแนนเฉลี่ย (arithmetic mean)
3. ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)
4. ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (alpha coefficient) สำหรับหาค่าความเชื่อมั่น
5. ค่าที (t - test)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

บทนี้กล่าวถึงการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการศึกษาค้นคว้า ซึ่งผู้วิจัยได้เสนอผลการวิจัยเรียงลำดับดังนี้ คือ สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้กำหนดสัญลักษณ์เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (sample size)

$\bar{X}$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย (mean)

SD แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)

t แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน (t - distribution)

p แทน ความน่าจะเป็น (probability)

* แทน ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับขั้นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการปฏิบัติงานของข้าราชการครูเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูล เกี่ยวกับการเปรียบเทียบการปฏิบัติงานของข้าราชการครูเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา จำแนกตามตัวแปรเพศและอายุของข้าราชการครู

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของข้าราชการครูเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแบบสอบถามและสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามที่ส่งไปและได้รับคืนจากกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตามตัวแปรเพศและอายุ

ตาราง 2 ข้อมูลจำนวนแบบสอบถามที่นำมาวิเคราะห์

เพศ	ข้าราชการครู				ร้อยละ
	ส่งไป	รับคืน	ร้อยละ	สมบูรณ์	
ชาย	73	73	100	73	100
หญิง	92	92	100	92	100
รวม	165	165	100	165	100

จากตาราง 2 แสดงว่า จำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปยังกลุ่มตัวอย่าง 165 คน ได้รับคืน 165 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 และแบบสอบถามที่สมบูรณ์ 165 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

ตาราง 3 ข้อมูลเกี่ยวกับแบบสอบถามและสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตามตัวแปร เพศ และอายุ

กลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปร	เพศ			ร้อยละ
	ชาย	หญิง	รวม	
อายุต่ำกว่า 45 ปี	20	34	54	32.73
อายุตั้งแต่ 45 ปีขึ้นไป	53	58	111	67.27
รวม	73	92	165	100.00
ร้อยละ	44.24	55.76	100.00	100.00

จากตาราง 3 แสดงว่าจำนวนข้าราชการครูที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตัวแปรเพศและอายุ เป็นข้าราชการครูที่เป็นเพศชาย 73 คน และเพศหญิง 92 คน คิดเป็นร้อยละ 44.24 และ 55.76 เป็นข้าราชการครูที่มีอายุต่ำกว่า 45 ปี จำนวน 54 คน และอายุตั้งแต่ 45 ปีขึ้นไป จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 32.73 และ 67.27

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการปฏิบัติงานของข้าราชการครูเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับการปฏิบัติงานของข้าราชการครูเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน การประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา ในภาพรวมและรายด้าน

ที่	ประเด็นการปฏิบัติงานการควบคุม	$\bar{X}$	SD	ระดับการปฏิบัติงาน
1	ความประพฤติ	4.0954	.6095	มาก
2	การแต่งกาย	3.3794	.9018	ปานกลาง
	รวม	3.7374	.6951	มาก

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นว่า การปฏิบัติงานของข้าราชการครูมีการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา พบว่า การปฏิบัติงานเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียนโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.7374 และ .6951 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติมีค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 4.0954 และ .6095 และด้านการแต่งกายของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.3794 และ .9018 และพบว่าระดับการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก แต่เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ข้าราชการครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา มีการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติอยู่ในระดับมาก ในด้านการแต่งกายอยู่ในระดับปานกลาง (ดูรายละเอียดรายข้อ ภาคผนวก ค. ตาราง 10)

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของการปฏิบัติงานของข้าราชการครู
 เกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด
 สำนักงาน การประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา ตามตัวแปร เพศ

ที่	ประเด็นการปฏิบัติงานการควบคุม	เพศ			
		ชาย N = 73		หญิง N = 92	
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
1	ความประพฤติ	3.9753	.6265	4.1906	.5816
2	การแต่งกาย	3.2603	.8860	3.4739	.9079
	รวม	3.6178	.6842	3.8322	.6927

จากตาราง 5 แสดงให้เห็นว่า การปฏิบัติงานของข้าราชการครูเกี่ยวกับการควบคุมความ
 ประพฤติและการแต่งกายของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา
 อำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา โดยภาพรวม พบว่า การปฏิบัติงานของข้าราชการครูที่เป็นเพศชาย
 มีค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.6178 และ .6842 ข้าราชการครูที่เป็นเพศหญิง
 มีค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.8322 และ .6927 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า
 ข้าราชการครูที่เป็นเพศชายมีการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติของนักเรียน
 มีค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.9753 และ .6265 ข้าราชการครูที่เป็นเพศหญิง
 มีการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.1906 และ .5816 และข้าราชการ
 ครูที่เป็นเพศชายมีการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการควบคุมการแต่งกายของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยและ
 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.2603 และ .8860 ข้าราชการครูที่เป็นเพศหญิงมีการปฏิบัติงาน
 มีค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.4739 และ .9079

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของการปฏิบัติงานของข้าราชการครู
 เกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด
 สำนักงาน การประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา ตามตัวแปร อายุ

ที่	ประเด็นการปฏิบัติงานการควบคุม	อายุ			
		ต่ำกว่า 45 ปี		ตั้งแต่ 45 ปีขึ้นไป	
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
1	ความประพฤติ	4.1321	.6011	4.0775	.6155
2	การแต่งกาย	3.3852	.9546	3.3766	.8795
	รวม	3.7586	.7216	3.7270	.6849

จากตาราง 6 แสดงให้เห็นว่า การปฏิบัติงานของข้าราชการครูเกี่ยวกับการควบคุมความ
 ประพฤติและการแต่งกายของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา
 อำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา โดยภาพรวม พบว่าการปฏิบัติงานของข้าราชการครูที่มีอายุต่ำกว่า
 45 ปีมีค่าเฉลี่ย และ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.7586 และ .7216 ข้าราชการครูที่มีอายุ
 ตั้งแต่ 45 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.7270 และ .6849 เมื่อ
 พิจารณารายด้าน พบว่าข้าราชการครูที่มีอายุต่ำกว่า 45ปี มีการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการควบคุม
 ความประพฤตินี้มีค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.1321และ.6011 ข้าราชการครูที่มี
 อายุตั้งแต่ 45 ปีขึ้นไป มีการปฏิบัติงานมีค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 4.0775
 และ .6155 และข้าราชการครูที่มีอายุต่ำกว่า45ปี มีการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการควบคุมการแต่งกาย
 มีค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.3852 และ.9546ข้าราชการครูที่มีอายุตั้งแต่ 45 ปีขึ้นไป
 มีการปฏิบัติงานมีค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.3766 และ .8795

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล เกี่ยวกับการเปรียบเทียบการปฏิบัติงานของข้าราชการครู เกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา จำแนกตามตัวแปร เพศและอายุ

ตาราง 7 การเปรียบเทียบการปฏิบัติงานของข้าราชการครูเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา ที่มีเพศต่างกัน

ประเด็น ที่	เพศ				t	P
	ชาย N = 73		หญิง N = 92			
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
1 ความประพฤติ	3.9753	.6265	4.1906	.5816	-2.282	.024 *
2 การแต่งกาย	3.2603	.8860	3.4739	.9079	-1.517	.131
รวม	3.6178	.6842	3.8322	.6927	-1.989	.049 *

* $P < 0.05$

จากตาราง 7 แสดงผลการเปรียบเทียบพบว่า ข้าราชการครูที่มีเพศต่างกัน มีการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา โดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การปฏิบัติงานเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติของนักเรียน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 แต่การแต่งกายของนักเรียน ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 8 การเปรียบเทียบการปฏิบัติงานของข้าราชการครูเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา ที่มีอายุต่างกัน

ที่	ประเด็น การปฏิบัติงานการควบคุม	อายุ				t	P
		ต่ำกว่า 45 ปี N = 54		ตั้งแต่ 45 ปีขึ้นไป N = 111			
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
1	ความประพฤติ	4.1321	.6011	4.0075	.6155	.539	.591
2	การแต่งกาย	3.3852	.9546	3.3766	.8795	.057	.954
	ภาพรวม	3.7586	.7216	3.7270	.6849	.273	.785

จากตาราง 8 แสดงผลการเปรียบเทียบ พบว่าข้าราชการครูที่มีอายุต่างกัน มีการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล เกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการปฏิบัติงานของข้าราชการครูเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียนใน โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา

ตาราง 9 ความถี่ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการปฏิบัติงานของข้าราชการครูเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียนใน โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ลำดับที่	ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการปฏิบัติงานการควบคุม	ความถี่
ความประพฤติ		
1	ครูทุกคนควรสอดส่องดูแลความประพฤติของนักเรียนอย่างใกล้ชิด	27
2	ควรจัดอบรม จริยธรรมทุกๆวันสุดสัปดาห์	20
3	ครูทุกคนต้องร่วมมือว่ากล่าวตักเตือนทันทีเมื่อพบเห็นนักเรียนที่มีความประพฤติที่ไม่เหมาะสม	18
4	ยกย่องชมเชยหรือให้รางวัลแก่นักเรียนที่มีความประพฤติดี	18
5	ครูทุกคนต้องเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน	16
6	ต้องประสานงานกับผู้ปกครองเพื่อให้การควบคุมดูแลความประพฤติของนักเรียนได้อย่างต่อเนื่อง	16
7	ควรมีมาตรการกับนักเรียนที่ฝ่าฝืนระเบียบวินัยของโรงเรียนอย่างชัดเจน และต้องยึดถือเป็นแนวปฏิบัติแนวเดียวกัน	15
การแต่งกาย		
1	ครูต้องติดตามกวดขันการแต่งกายของนักเรียนในตอนเช้าหน้าเสาธง และตอนหลังเลิกเรียนทุกวัน	35
2	ควรผ่อนผันระเบียบการแต่งกายให้เหมาะสมกับสภาพแต่ละท้องถิ่น แต่ควรเน้นเรื่องความสะอาดของเครื่องแต่งกาย	23
3	ครูควรแต่งกายให้เป็นแบบอย่างแก่นักเรียน	20

ตาราง 9 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการปฏิบัติงานการควบคุม	ความถี่
4	ครูทุกคนต้องร่วมมือกันว่ากล่าวตักเตือนนักเรียนทันที เมื่อพบว่า มีนักเรียนแต่งกายไม่เรียบร้อย	18
5	ควรรยก่อง ชมเชยหรือให้รางวัลแก่นักเรียนที่แต่งกายถูกระเบียบและสะอาด	12
6	ประชุมและชี้แจงให้นักเรียนและผู้ปกครองเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบการแต่งกายในวันปฐมนิเทศเปิดภาคเรียน	8
7	ให้ครูทุกคนปฏิบัติตามกฎระเบียบว่าด้วยการแต่งกายอย่างเคร่งครัด และมีบทลงโทษ	6
8	แจ้งให้ผู้ปกครองทราบทุกครั้งเมื่อนักเรียนมีพฤติกรรมแต่งกายไม่ถูกต้อง เพื่อร่วมมือป้องกันและแก้ไขปัญหา	4

จากตาราง 9 แสดงความถี่ของข้อเสนอแนะจากผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า การปฏิบัติงานของข้าราชการครูเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อเสนอแนะ ในด้านการแต่งกายเป็นอันดับ 1 รองลงมาคือด้านความประพฤติ ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามได้ให้ ข้อเสนอแนะด้านการแต่งกายว่า ครูต้องติดตามกวดขันการแต่งกายตอนเช้าหน้าเสาธง ควรผ่อนผันการแต่งกายให้เหมาะสมกับแต่ละท้องถิ่น ร่วมมือกันตักเตือนและมีการยกย่องนักเรียนที่แต่งกายถูกระเบียบ สำหรับด้านความประพฤติได้ให้ข้อเสนอแนะว่าครูทุกคนควรสอดส่องดูแล ความประพฤตินักเรียนอย่างใกล้ชิด ครูทุกคนร่วมมือกันว่ากล่าวตักเตือนทันทีที่พบเห็น ควรมีมาตรการกับนักเรียนที่ฝ่าฝืนระเบียบวินัยของโรงเรียนให้ชัดเจนและเป็นแนวปฏิบัติเดียวกัน และที่สำคัญที่สุดครูทุกคนต้องเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียนทั้งในด้านความประพฤติและการแต่งกาย รวมทั้งแจ้งให้ผู้ปกครองทราบทันทีเมื่อนักเรียนมีความประพฤติและการแต่งกายไม่เหมาะสม

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทนี้กล่าวถึง ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า การวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล การอภิปรายผล ข้อเสนอแนะ และข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อทราบระดับการปฏิบัติงานของข้าราชการครู เกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา เพื่อเปรียบเทียบการปฏิบัติงานของข้าราชการครูเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา จำแนกตามตัวแปรเพศและอายุ และเพื่อทราบข้อเสนอแนะในการปรับปรุงของข้าราชการครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การดำเนินการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง คือข้าราชการครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา ปีการศึกษา 2543 จำนวน 292 คน กำหนดเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 165 คน โดยการเทียบส่วนตามตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) แล้วสุ่มแบบแบ่งชั้น (stratified random sampling) ตามตัวแปรเพศและอายุของข้าราชการครู และสุ่มแบบง่าย (simple random sampling) โดยใช้วิธีจับฉลาก

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยอาศัยแนวคิดจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง แบ่งออกเป็นสามตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เพื่อต้องการทราบตัวแปร ด้านเพศและอายุ โดยมีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (check - list)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามการปฏิบัติงานของข้าราชการครูเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา อำเภอดงหลวง จังหวัดพิจิตร มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) ประกอบด้วยคำถามจำนวน 30 ข้อ โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถาม ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างของระดับการปฏิบัติงาน 5 ระดับคือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยกำหนดเกณฑ์ การให้คะแนนเป็น 5 4 3 2 และ 1 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาอำเภอดงหลวง จังหวัดพิจิตร มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด (open - ended questionnaire)

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เสนอให้คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน คือ นายสุรพันธ์ โกยวานิชย์ หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอดงหลวง นายเสถียร แก้วพระปราบ ผู้ช่วยหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอดงหลวงและนายศักร์ระพี ชัยรัตน์ หัวหน้าศูนย์พัฒนาความประพฤตินักเรียนนักศึกษาจังหวัดพิจิตร ได้ตรวจสอบความถูกต้องเที่ยงตรงแล้วนำไปทดลองใช้ (try - out) กับข้าราชการครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาอำเภอดงหลวง จังหวัดพิจิตร ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน และนำไปหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบสอบถามโดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach 's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่น .9712 ซึ่งจัดได้ว่าเป็นค่าความเชื่อมั่นที่สูงและเชื่อถือได้ จึงนำแบบสอบถามนี้ไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ขอหนังสือรับรองจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ เสนอต่อหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอดงหลวง เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการดำเนินการเก็บข้อมูลจากข้าราชการครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาอำเภอดงหลวง จังหวัดพิจิตร ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 โดยผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามและรวบรวมส่งกลับคืนผู้วิจัย ภายในระยะเวลาที่กำหนด ปรากฏว่าแบบสอบถามที่ส่งไปจำนวน 165 ชุด ได้รับกลับคืน ทั้ง 165 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 เมื่อตรวจสอบความสมบูรณ์แล้ว สามารถนำมาวิเคราะห์ข้อมูล ทั้งจำนวน 165 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทั้งหมดที่ได้รับคืนมา
2. วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป สถิติสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (SPSS for windows) เพื่อหาค่าสถิติดังต่อไปนี้
  - 2.1 หาค่าร้อยละ (percentage) เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามตามตัวแปรเพศและอายุ
  - 2.2 หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เพื่อทราบระดับการปฏิบัติงานของข้าราชการครูเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา
  - 2.3 ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติโดยใช้ค่าที (t - test) เพื่อเปรียบเทียบการปฏิบัติงานของข้าราชการครูเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา จำแนกตามตัวแปรเพศและอายุ
  - 2.4 วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามปลายเปิดที่เป็นข้อเสนอแนะ ในการปรับปรุงการปฏิบัติงานของข้าราชการครูเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา ด้วยการจัดลำดับความถี่ของข้อเสนอแนะเป็นรายด้าน

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของข้าราชการครูเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา สรุปได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาระดับการปฏิบัติงานของข้าราชการครูเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา พบว่า ข้าราชการครูมีการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียน โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติของนักเรียนอยู่ในระดับมากและการแต่งกายอยู่ในระดับปานกลาง

2. ผลการเปรียบเทียบการปฏิบัติงานของข้าราชการครูเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา จำแนกตามตัวแปรเพศและอายุ สรุปได้ดังนี้

2.1 ข้าราชการครูที่มีเพศต่างกัน มีการปฏิบัติงานของข้าราชการครูเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา โดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้านพบว่า การปฏิบัติงานเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติของนักเรียน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยข้าราชการครูที่เป็นเพศหญิงมีการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติของนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยมากกว่า ข้าราชการครูที่เป็นเพศชาย แต่ในด้านการแต่งกายไม่แตกต่างกัน

2.2 ข้าราชการครูที่มีอายุต่างกัน มีการปฏิบัติงานของข้าราชการครูเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

3. ผลข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการปฏิบัติงานของข้าราชการครูเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา จัดตามลำดับความถี่ได้ดังนี้

3.1 การปฏิบัติงานของข้าราชการครูเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา ข้าราชการครูได้เสนอแนะว่า ครูทุกคนควรสอดส่องดูแลความประพฤติ ของนักเรียนอย่างใกล้ชิดสม่ำเสมอ โรงเรียนควรจัดให้มีการอบรมคุณธรรม จริยธรรมทุกๆวันสุดสัปดาห์ ครูทุกคนต้องร่วมมือว่ากล่าวตักเตือนทันทีเมื่อพบเห็นนักเรียนมีความประพฤติที่ไม่เหมาะสม ครูต้องยกย่องชมเชยหรือให้รางวัลแก่นักเรียนที่มีความประพฤติดี ครูต้องเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน โรงเรียนและครูต้องประสานงานกับผู้ปกครองเพื่อให้การควบคุมดูแลความประพฤติของนักเรียนได้อย่างต่อเนื่อง ในการปฏิบัติงานโรงเรียนควรมีมาตรการกับนักเรียนที่ฝ่าฝืนระเบียบวินัยของโรงเรียนอย่างชัดเจน และต้องยึดเป็นแนวปฏิบัติเป็นแนวเดียวกันเสมอ

3.2 การปฏิบัติงานของข้าราชการครูเกี่ยวกับการควบคุมการแต่งกายของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา ข้าราชการครูได้เสนอแนะว่า ครูต้องติดตาม กวดขันการแต่งกายของนักเรียน ที่โรงเรียนในตอนเช้าหน้าเสาธงและกลับบ้านหลังเลิกเรียนทุกวัน โรงเรียนควรผ่อนผันระเบียบ การแต่งกายให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสภาพแต่ละท้องถิ่น แต่ควรเน้นในเรื่องความสะอาดของเสื้อผ้าและ

เครื่องแต่งกายอื่นๆ ครูทุกคนควรแต่งกายให้เป็นแบบอย่างแก่นักเรียนโดยทั่วไป เมื่อพบว่า มีนักเรียนคนใดแต่งกายไม่เรียบร้อยครูทุกคนต้องร่วมมือกันว่ากล่าวตักเตือนนักเรียนทันทีที่พบเห็น ควรยกย่องชมเชย หรือให้รางวัลแก่นักเรียนที่แต่งกายถูกระเบียบและสะอาด โรงเรียนควรมีการประชุมและชี้แจงให้นักเรียนและผู้ปกครองเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบการแต่งกายในวันปฐมนิเทศเปิดภาคเรียน ครูทุกคนมีการปฏิบัติตามกฎระเบียบว่าด้วยการแต่งกายของโรงเรียนอย่างเคร่งครัดและให้มีบทลงโทษที่ชัดเจน และมีการแจ้งให้ผู้ปกครองทราบทุกครั้งเมื่อนักเรียนมีพฤติกรรมการแต่งกายไม่ถูกระเบียบ

อภิปรายผล

ผลจากการศึกษา การปฏิบัติงานของข้าราชการครูเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา มีประเด็นที่น่าสนใจอภิปรายดังนี้

1. จากการปฏิบัติงานของข้าราชการครูเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียน ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความประพฤติอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการแต่งกายอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ อารีย์ อ่อนคำ (2539 : 62) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติงานการควบคุมความประพฤติของนักเรียน สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 3 พบว่า โดยภาพรวมแล้วการปฏิบัติงานการควบคุมความประพฤติ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของสุชล หนูดำ (2540 : 67) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติควบคุมความประพฤตินักเรียนนักศึกษาของผู้บริหารวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี ในภาคใต้ พบว่า โดยภาพรวมการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านการแต่งกายอยู่ในระดับปานกลาง และด้านความประพฤติอยู่ในระดับมาก และได้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ มงคล สินเดชะนิยม (2538 : 84) ที่ศึกษาการปฏิบัติโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสงขลา ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนและครูอาจารย์ พบว่า โดยภาพรวมมีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านก็มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากเช่นกัน แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ กอบทอง กลิ่นสุดใจ (2530 : 92) ที่ศึกษาการปฏิบัติเรื่องวินัยนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคใน 14 จังหวัดภาคใต้ ตามทัศนะของนักศึกษา อาจารย์ และผู้บริหาร พบว่า

นักศึกษา อาจารย์และผู้บริหาร มีทัศนคติต่อการปฏิบัติเรื่องวินัยของนักศึกษา ด้านการแต่งกาย และด้านความประพฤติอยู่ในระดับน้อย

การที่ผลการวิจัยพบว่า การปฏิบัติงานของข้าราชการครูเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติ และการแต่งกายของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ ตะกั่วทุ่งจังหวัดพังงา โดยภาพรวมและด้านความประพฤติอยู่ในระดับมาก น่าจะเป็นเพราะว่า กระทรวงศึกษาธิการได้เห็นความสำคัญของการเสริมสร้างระเบียบวินัยของนักเรียน ในการส่งเสริมให้นักเรียนมีระเบียบวินัยและคุณธรรม และได้เน้นให้โรงเรียนควบคุมดูแลนักเรียน โดยยึดกฎ ระเบียบ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องความประพฤติของนักเรียน (กระทรวงศึกษาธิการ 2526 : 6 - 7) และในขณะเดียวกัน สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2530 : 7) ได้มีการส่งเสริมการมีวินัยของนักเรียน โดยที่กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดโครงการเสริมสร้างวินัยของนักเรียนทั่วประเทศ ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2527 เป็นต้นมา ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้ดำเนินการตามนโยบายโดยกำหนดให้โรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดทั่วประเทศจัดกิจกรรมตามโครงการเสริมสร้างวินัย (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2532 : 1 - 2) ซึ่งแต่ละจังหวัดได้ดำเนินการตามนโยบายและโครงการดังกล่าวตลอดมาและให้โรงเรียนตระหนักว่าเป็นหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติตามนโยบายของโรงเรียนและกรมเจ้าสังกัด ดังนั้นผู้บริหารจึงมุ่งภารกิจด้านนโยบาย ส่วนครูอาจารย์ มุ่งนโยบายมาสู่การปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องผลการวิจัยของสว่าง เรื่องจระอูไร (2530 : 112) กล่าวว่า ครูอาจารย์ควรเอาใจใส่และสอดส่องดูแลเรื่องความประพฤติของนักเรียนโดยการจัดฝึกอบรม ในเรื่องระเบียบวินัย กิริยา มารยาท หน้าที่และความรับผิดชอบและขณะเดียวกันได้ปลูกฝังเรื่องคุณธรรม จริยธรรม ศิลธรรมไปด้วย ซึ่งก็เป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยลดพฤติกรรมที่เป็นปัญหาทางด้านความประพฤติของนักเรียน ฉะนั้นข้าราชการครูทุกคนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา จึงถือว่าเป็นหน้าที่ที่จะต้องคอยควบคุมดูแลให้นักเรียนปฏิบัติตาม อยู่ในขอบเขตของระเบียบวินัย และกฎเกณฑ์ของโรงเรียน ซึ่งได้สอดคล้องกับผลการวิจัยของสุวรรณ อร่ามเมธาพงศ์ (2534 : 18) ที่เห็นว่าโรงเรียนต้องจัดอบรมจริยธรรม ระเบียบวินัย แก่นักเรียน เพื่อเป็นการตัดไฟแต่ต้นลมและป้องกันสิ่งเข้ายวนทั้งหลาย และได้สอดคล้องกับความเห็นของ พันธ์ หันนาคินทร์ (2531 : 197) ที่กล่าวว่า การควบคุมความประพฤติวินัย เป็นเรื่องที่โรงเรียนต้องรับผิดชอบและดำเนินการควบคู่ไปกับการเรียนการสอน

และที่สำคัญข้าราชการครูต้องมีระเบียบวินัยในตนเองทำให้ครูมีความรับผิดชอบ เคารพ ระเบียบกฎเกณฑ์ ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียนทั่วไป นอกจากนี้ยังได้รับการเอาใจใส่ดูแลของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสอดคล้องกับ จรูญ บุญศิริ (2530 - 2531) ที่กล่าวว่า การควบคุมดูแลเอาใจใส่ของผู้บังคับบัญชาต่อผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาอย่างมีประสิทธิภาพทุกระดับตั้งแต่สำนักงาน

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด และสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ ก็จะทำให้การปฏิบัติและมีพฤติกรรมที่ดีและจริงจังขึ้น ซึ่งน่าจะส่งผลให้การปฏิบัติงานการควบคุมความประพฤติของนักเรียนในระดับมาก ส่วนการปฏิบัติงานการควบคุมการแต่งกายของนักเรียน ของข้าราชการครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่งอยู่ในระดับปานกลาง น่าจะเป็นเพราะว่า โรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง ส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในพื้นที่กันดาร ตามเกาะและนอกเขตเทศบาล เป็นท้องถิ่นที่นักเรียนมีปัญหา ขาดแคลนเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย ไม่สามารถกวาดล้างการแต่งกายได้เต็มที่เพราะมีปัญหาเกี่ยวกับฐานะความยากจน ซึ่งเป็นอุปสรรคในการกวาดล้างของครูอาจารย์ จึงได้พิจารณาสร้างระเบียบวินัยในส่วนที่สามารถปฏิบัติได้ เช่นในเรื่องที่เกี่ยวกับความสะอาดเป็นต้น ส่วนโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเมือง ได้มีการตรวจตราทั้งความสะอาดและความเรียบร้อยเรียบร้อยของเครื่องแบบนักเรียน

จึงน่าจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการปฏิบัติงานของข้าราชการครูเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา ได้มากยิ่งขึ้น ถ้าผู้บริหารสถานศึกษาได้จัดกระบวนการปฏิบัติงานให้มีความชัดเจน โดยให้ครูอาจารย์ องค์กรท้องถิ่น และชุมชน ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการระดมสมอง แสดงความคิดเห็นและหาแนวทางในการปฏิบัติงานดังกล่าวแบบมีส่วนร่วม ควรให้เป็นไปตามข้อเสนอแนะว่า ข้าราชการครูต้องกวาดล้างดูแลและเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียนทั้งในด้านความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียน และควรประยุกต์รูปแบบการปฏิบัติงานการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการแต่งกายให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของท้องถิ่น ซึ่งได้สอดคล้องกับงานวิจัยของกาญจนา ศรีกาพิสินธุ์ (2531 : 138) ที่กล่าวว่าผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องประสานงานกับครูอาจารย์ทั้งหมดในการวางมาตรฐานการปฏิบัติงานการควบคุม ความประพฤตินักเรียน นักศึกษา โดยเน้นด้านการแต่งกายให้มากขึ้น และให้เป็นแบบแนวเดียวกัน

2. ผลการเปรียบเทียบการปฏิบัติงานของข้าราชการครูเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา จำแนกตามตัวแปรเพศและอายุ พบว่า

2.1 ข้าราชการครูที่มีเพศต่างกัน มีการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียนโดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และรายด้านพบว่าการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการควบคุมการแต่งกายของนักเรียนไม่แตกต่างกัน แต่การปฏิบัติงานเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติของนักเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้ กล่าวคือข้าราชการครูที่เป็นเพศหญิงมีการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยมากกว่าข้าราชการครูที่เป็นเพศชาย สอดคล้องกับผลการวิจัยของ แก้วอุษา ชูทอง (2535 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า ครูอาจารย์ที่มีเพศต่างกัน มีทัศนคติต่อการการประพฤติผิดวินัยของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดปัตตานี ทั้งโดยส่วนรวมและเฉพาะด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยครูอาจารย์หญิงสูงกว่าครูอาจารย์ชาย สอดคล้องกับ วินัย พันธุ์วิชัย (2530 : บทคัดย่อ) ศึกษาปัญหาการควบคุมความประพฤติและระเบียบวินัยของนักเรียนในวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา วิทยาเขตเทคนิคภาคใต้ ผลการวิจัยพบว่า ตามทัศนคติของอาจารย์ที่มีเพศต่างกัน ปัญหาการควบคุมความประพฤติและระเบียบวินัยนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 สอดคล้องกับ สมนึก สีแสง (2530 :บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาความพึงพอใจในการทำงานของครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา พบว่าความพึงพอใจและความไม่พึงพอใจในการทำงานของครูอาจารย์เพศชายและเพศหญิงมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ น่าจะเป็นเพราะว่าเพศหญิงเป็นเพศที่อ่อนหวานนุ่มนวล ดังที่ อุทัย หิรัญโต (2523 : 190) กล่าวว่าโดยลักษณะแห่งเพศแล้ว เพศหญิงเป็นผู้ที่อยู่ในกรอบแห่งสังคมที่ดี มีความเมตตา ปรานี และมีความรับผิดชอบโดยพื้นฐานต่อทางครอบครัวมากกว่าเพศชาย จึงทำให้ข้าราชการครูที่เป็นเพศหญิงมีการปฏิบัติงานการควบคุมความประพฤติของนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยมากกว่าข้าราชการครูที่เป็นเพศชาย และโดยธรรมชาติแล้วข้าราชการครูที่เป็นเพศหญิงมีลักษณะของความเป็นแม่ ที่ทำหน้าที่คอยควบคุมดูแล ให้ความสนใจ เอาใจใส่ในเรื่องการอบรมสั่งสอน ต่อผู้ที่ตนรับผิดชอบอยู่เสมอ จึงแสดงพฤติกรรมดังกล่าวต่อนักเรียนมากกว่าครูอาจารย์ชาย ประกอบกับหญิงไทยได้รับความเอาใจใส่ ดูแลอย่างเคร่งครัดในด้านความประพฤติและการปฏิบัติตนตามกฎเกณฑ์ของสังคมมาแต่เยาว์วัยมากกว่าเพศชาย (แก้วอุษา ชูทอง. 2535 : 61) นอกจากนี้ เพศหญิงมีความละเอียดอ่อน ในเรื่องเล็กน้อยๆมีความใกล้ชิดกับนักเรียนได้ดีกว่าเพศชาย จากเหตุผลดังกล่าว น่าจะเป็นสาเหตุที่ทำให้ข้าราชการครูในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง ที่มีเพศต่างกัน มีการปฏิบัติงานการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียน แตกต่างกัน

จึงน่าจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการปฏิบัติงานของข้าราชการครูเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา ถ้าผู้บริหารโรงเรียนให้ความสำคัญในการมอบหมายงานการดูแลควบคุมเรื่องความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียนให้ตรงกับความสามารถและความเหมาะสม

ของข้าราชการครูหญิง และน่าจะเป็นประโยชน์อย่างมากที่สุดถ้าผู้บริหารเน้นให้ครูอาจารย์ทุกคน เข้าใจว่าการควบคุม คุณแลความประพฤติและการส่งเสริมความมีระเบียบวินัยของนักเรียนนั้น เป็นหน้าที่ของครูอาจารย์ทุกคนที่ต้องรับผิดชอบ มองเห็นสภาพปัญหาและแนวคิดเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันโดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างของเพศ และได้สอดคล้องกับแนวคิดของ ชีรวุฒิ ประทุมพนรัตน์ (2533 : 23) กล่าวว่า การควบคุมความประพฤติและระเบียบวินัยของนักเรียน เป็นภาระหน้าที่ของหัวหน้าสถานศึกษาลงมาถึงบุคลากรทุกคนเป็นการกระทำร่วมกัน จัดทำระเบียบต่างๆที่ให้นักเรียนเชื่อฟังและปฏิบัติตาม เพราะการเชื่อฟังเป็นการพัฒนานักเรียนให้รู้จักปรับตัวให้เข้ากับบุคคลและสิ่งแวดล้อมทั้งในและนอกโรงเรียน และจะนำไปสู่การตั้งใจศึกษาเล่าเรียน รักโรงเรียน รักหมู่คณะและรักศักดิ์ศรีของโรงเรียนต่อไป

2.2 ข้าราชการครูที่มีอายุต่างกัน มีการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียนโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณารายด้านก็พบว่าไม่แตกต่างกัน เช่นเดียวกัน กล่าวคือข้าราชการครูที่มีไปอายุต่ำกว่า 45 ปี และ อายุ ตั้งแต่ 45 ปีขึ้นไปมีการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียนไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ได้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุขล หนูดำ (2540 : 68) ที่พบว่าการปฏิบัติงานการควบคุมความประพฤตินักเรียนนักศึกษาของผู้บริหารวิทยาลัยเกษตร และเทคโนโลยี ในภาคใต้ ที่มีอายุและประสบการณ์ต่างกัน มีระดับการปฏิบัติงานการควบคุมความประพฤตินักเรียนนักศึกษา โดยภาพรวมและรายองค์ประกอบ ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ทวี พรหมแก้ว (2533 : 72) ที่ได้ศึกษาการปฏิบัติงานของสำนักงานกลุ่ม โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีอายุต่างกัน แต่การปฏิบัติงานไม่แตกต่างกันและได้สอดคล้องกับผลการวิจัยของวิระ เจริญพร (2532 : 101) ได้ศึกษาการดำเนินงานของบุคลากรกลุ่มโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพัทลุง ที่มีวิวุฒิต่างกัน พบว่าการดำเนินงานของบุคลากรก็ไม่แตกต่างกัน

การที่ผลการวิจัยพบว่า ข้าราชการครูในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง ที่มีอายุต่ำกว่า 45 ปี และมีอายุตั้งแต่ 45 ปีขึ้นไปมีการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียน ไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะว่า ข้าราชการครูทุกคนไม่ว่าจะมีอายุมากน้อยแค่ไหน แม้ว่าจะมีภาระหน้าที่อื่นปฏิบัติอยู่แล้ว แต่ก็ด้วยความสำนึกและยึดถือในจรรยาบรรณของความเป็นครู และถือว่าเยาวชนเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุดของประเทศชาติ ฉะนั้นครูทุกคนยังต้องทำหน้าที่ควบคุมความประพฤติของนักเรียนพร้อมกันไปด้วย นอกจากนี้ ภิญญา สาทร (2526 : 128 – 179) ได้กล่าวไว้ว่าผู้บริหาร ครู อาจารย์ ในสถานศึกษาทุกๆสถานศึกษา ได้ให้ความสำคัญและยอมรับตรงกันว่า การควบคุมความประพฤตินักเรียนนักศึกษามีความสำคัญมากที่สุด

ข้าราชการครูทุกคนควรศึกษาหาวิธีที่ดี เพื่อทำให้นักเรียนประพฤติปฏิบัติตามระเบียบวินัยที่กำหนดขึ้นและมีหน้าที่ปกป้องดูแลรักษา รวมทั้งให้การอบรมศีลธรรมจรรยา มารยาทอันดีงามแก่นักเรียน (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2525 : 115) และธีรวุฒิ ประทุมณพรัตน์ (2534 : 26) กล่าวไว้ว่าการควบคุมความประพฤติและระเบียบวินัยของนักเรียน นักศึกษา เป็นภาระหน้าที่ของบุคลากรทุกคน ที่จะต้องกระทำร่วมกัน ด้วยจุดมุ่งหมายสำคัญคือให้นักเรียนเชื่อฟังซึ่งสอดคล้องกับทัศนะของ อุทัย หิรัญโต (2523 : 151) ที่เชื่อว่า หากทุกคนมีความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่การทำงานเหมือนกัน ย่อมทำงานด้วยความกระตือรือร้นและรับผิดชอบ ไม่ว่าจะมียุวมามากหรือน้อยประกอบกับกระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดนโยบายให้โรงเรียน โดยผู้บริหาร ครู อาจารย์ ถือปฏิบัติไปในแนวทางเดียวกัน ในการควบคุมดูแลการแต่งกายและความประพฤติของนักเรียนในสถานศึกษา ให้เหมาะสมกับสภาพ นักเรียน ประกอบกับครูอาจารย์ไม่ว่าจะมีอายุต่างกัน ต่างเข้าใจจิตวิทยาวัยรุ่นและเคยผ่านประสบการณ์ในการเป็นวัยรุ่นมาทุกคน จึงทำให้เข้าใจถึงความประพฤติของวัยรุ่นได้เป็นอย่างดีประกอบกับความประพฤติโดยทั่วไปของนักเรียนประถมศึกษาภายในโรงเรียนมีปัญหาไม่มากนัก สามารถแก้ไขได้ และนักเรียนส่วนใหญ่ยังเชื่อฟังและปฏิบัติตามคำตักเตือนแนะนำจากครูอาจารย์ได้เป็นอย่างดี จากเหตุผลดังกล่าวน่าจะเป็นสาเหตุที่ทำให้ข้าราชการครูในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง ที่มีอายุต่างกัน มีการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียน ไม่แตกต่างกัน

จึงน่าจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ถ้าผู้บริหารระดับสูงของสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่งและผู้บริหารสถานศึกษาได้วางแผน จัดประชุม อบรมสัมมนาในเรื่องการปฏิบัติงานการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียน ข้าราชการครูทุกคนสามารถประชุมร่วมกันได้ในทุกๆด้าน โดยไม่ต้องคำนึงถึงความแตกต่างของอายุ ซึ่งจะทำการปฏิบัติงานร่วมกันเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

3. ข้อเสนอแนะ ในการปรับปรุงการปฏิบัติงานของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จากแบบสอบถามปลายเปิด เมื่อจัดลำดับความถี่ของข้อเสนอแนะแล้วพบว่า ข้าราชการครูให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการปฏิบัติงานว่าควรให้ครูติดตามกวดขันการแต่งกายของนักเรียนในตอนเช้าหน้าเสาธงและตอนหลังเลิกเรียนทุกวันมากที่สุด รองลงมาได้แก่ครูทุกคนควรสอดส่องดูแลความประพฤติของนักเรียนอย่างใกล้ชิด นอกจากนั้น ควรผ่อนผันระเบียบการแต่งกายให้เหมาะสมกับสภาพแต่ละท้องถิ่น แต่ควรเน้นในเรื่องความสะอาดของเครื่องแต่งกายและครูทุกคนต้องร่วมมือกันว่ากล่าวตักเตือนนักเรียนทันทีเมื่อพบว่า มีนักเรียนแต่งกายไม่เรียบร้อยและควรจัดให้มีการอบรมจริยธรรมให้แก่ นักเรียนทุกวันสุดสัปดาห์

การที่ข้าราชการครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ ตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา ได้เสนอแนะการปรับปรุงการปฏิบัติงานการควบคุมความประพฤติ และการแต่งกายตามที่กล่าวมาแล้ว น่าจะเป็นเพราะว่า ข้าราชการครูได้มีการติดตามกวาดขัน การแต่งกาย ของนักเรียนได้ไม่สม่ำเสมอ เนื่องจากบางครอบครัวสภาพเศรษฐกิจไม่ดี ยากจน มีลูกมาก รายได้น้อยประกอบกับสภาพโรงเรียนตั้งอยู่ในชนบท ทुरกันดารไม่สะดวกในการเดินทาง สภาพความเป็นอยู่โดยทั่วไปยังขาดแคลนอยู่มาก จึงได้ผ่อนผันระเบียบการแต่งกายให้สวม เสื้อผ้าที่สะอาดและเรียบร้อย นอกจากนี้ ครูมีจำนวนน้อยไม่เพียงพอต่อการดูแลนักเรียนได้ทั่วถึง ซึ่งได้สอดคล้องกับความคิดเห็นของทางกองสารวัตรนักเรียน (2540 : 99) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ข้าราชการครูไม่สามารถดูแลเอาใจใส่นักเรียนอย่างทั่วถึง ทั้งนี้เพราะอัตราส่วนโดยเฉลี่ยพบว่าครู 1 คน จะต้องดูแลนักเรียนประมาณ 30-40 คน ซึ่งนับว่าเป็นจำนวนที่เกินขีดความสามารถของครู ประกอบกับครูผู้สอนหรือครูประจำชั้นไม่สนใจเอาใจใส่นักเรียนที่มีปัญหาเท่าที่ควร มักจะให้ความสนใจกับนักเรียนที่เรียนเก่ง ละเลยไม่ใส่ใจคนที่เรียนอ่อนหรือคนที่มีปัญหาด้านพฤติกรรม และบางครั้งครูผู้สอนเองก็มีปัญหาทางด้านเศรษฐกิจและครอบครัวจึงทำให้ดูแลนักเรียนได้ไม่ทั่วถึง

จึงน่าจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการกำหนดบทบาทหน้าที่ของผู้บริหาร ครูอาจารย์ และบุคลากรทุกคน ให้ชัดเจนและให้เห็นถึงความสำคัญของการปฏิบัติงานการควบคุม ความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียนโดยการจัดอบรม ให้ผู้บริหารและครูอาจารย์ในสังกัด สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง ได้มีความรู้ ความเข้าใจและตระหนักถึงความสำคัญ ในหน้าที่ของการปฏิบัติงานดังกล่าว และการที่นักเรียนเป็นผู้มีระเบียบวินัย มีคุณธรรมจริยธรรม นั้นย่อมเป็นผลดีต่อผู้ปฏิบัติและชื่อเสียงของสถานศึกษา ทั้งยังเป็นเครื่องบ่งชี้ถึงความสำเร็จในการบริหารงานการควบคุมความประพฤติของสถานศึกษาอีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้บริหารสถานศึกษา ครูอาจารย์และบุคลากรทุกคนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอตะกั่วทุ่ง ควรได้รับการฝึกอบรม และพัฒนาการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการควบคุมความ ประพฤติและการแต่งกายของนักเรียน ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
2. ผู้บริหารสถานศึกษา ครูอาจารย์และบุคลากรทุกคน ควรนำไปเป็นข้อมูลสำหรับใน การวางแผนเพื่อปรับปรุงการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียน ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา ให้มีความ เหมาะสมมากยิ่งขึ้นต่อไป

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

1. ควรศึกษาปัญหาการปฏิบัติงานของข้าราชการครูเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพังงา
2. ควรศึกษาการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดพังงา

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กองสารวัตรนักเรียน, กรมพลศึกษา. รายงานการวิเคราะห์ข้อมูลการติดตามผลนักเรียนนักศึกษา
ที่ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับสภาพและวัย. กรุงเทพฯ : 2543.
- กอบทอง กลั่นสุดใจ. การปฏิบัติเรื่องวินัยของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคใน 14 จังหวัดภาคใต้
ตามทัศนะของนักศึกษา อาจารย์ และผู้บริหาร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. สงขลา:
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2530. ถ่ายเอกสาร.
- กาญจนา ศรีภาพสินธุ์. การบริหารกิจการนักเรียน. กรุงเทพฯ :ภาควิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531.
- กิติมา ปรีดีดิลก. การบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น. ม.ป.ท, 2532.
- แก้วอุษา ชูทอง. การศึกษาการประพฤติผิดวินัยของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา
กรมสามัญศึกษา จังหวัดปัตตานี. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. สงขลา :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาคใต้, 2535. ถ่ายเอกสาร.
- คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. สำนักงาน. แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้.
กรุงเทพฯ : ครูสภาลาดพร้าว, 2542.
- _____. ชุดฝึกอบรมผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการ
การประถมศึกษาแห่งชาติ, 2541.
- _____. ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์, 2528.
- _____. คู่มือปฏิบัติงานสำหรับผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะ
กรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2536.
- _____. การปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2540.
- _____. คู่มือปฏิบัติงานของผู้บริหารโรงเรียน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ครูสภาลาดพร้าว, 2540.
- _____. ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนนักศึกษา พ.ศ.2543.
กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2543. ถ่ายเอกสาร.
- _____. แนวปฏิบัติกิจกรรมเสริมสร้างวินัยนักเรียนสำหรับโรงเรียนประถมศึกษา. ศูนย์วิชาการ
จังหวัดสุพรรณบุรี, 2532.
- _____. การเรียนรู้อย่างมีความสุข:สารเคมีในสมองกับความสุขและการเรียนรู้. กรุงเทพฯ :
สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2544.

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542.

กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2542

_____ . แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540-2544). กรุงเทพฯ :

โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2540.

คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, สำนักงาน. การดำเนินงานโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียน

ทั่วประเทศ กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. 2529. อัดสำเนา.

_____ . โครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนทั่วประเทศ. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการ

วัฒนธรรมแห่งชาติ, 2529. อัดสำเนา.

จรูญ บุญศิริ. รายงานการวิจัยพฤติกรรมกรรมการบริหารของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา

จังหวัดสุราษฎร์ธานี. สุราษฎร์ธานี : 2530 – 2532. อัดสำเนา.

จำลอง ศรีเมือง. “ เรื่องน่ารู้เกี่ยวกับการศึกษา ” วิจัยสนเทศ. 9(9) : 14 – 14 : ธันวาคม 2531.

จุไร ลีอากาศ และคนอื่นๆ. คู่มือการปกครองนักเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา. กรุงเทพฯ :

พิมพ์ที่กองพัสดุและอุปกรณ์การศึกษา กรมสามัญศึกษา, 2530.

ชาญชัย ศรีไชยเพชร. หลักสูตรและการจัดการมัธยมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :

รววดิการพิมพ์, 2532.

ชุมศักดิ์ อินทร์รักษา. การบริหารและการนิเทศภายในโรงเรียน (School Administration And

Supervision.) พิมพ์ครั้งที่ 2. ปัตตานี : ฝ่ายเทคโนโลยีทางการศึกษา สำนักวิทยบริการ

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, 2536. 138 หน้า.

เขาวี มณีวงศ์. การบริหารกิจการนักเรียน. กรุงเทพฯ : อมรรการพิมพ์. 2533.

ทวี พรหมแก้ว. การศึกษาการปฏิบัติงานของหัวหน้าสำนักงานกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด

สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช. ปริญญาโท กศ.ม. สงขลา :

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2533. ถ่ายเอกสาร.

ทิพาวรรณ วุฒิสักดิ์. การศึกษาทัศนคติของผู้บริหารอาจารย์และนักศึกษาต่อลักษณะการประพฤติ

ผิดวินัยของนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรกรรม ในภาคใต้. ปริญญาโท กศ.ม. สงขลา :

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาคใต้, 2536. ถ่ายเอกสาร.

เทอดหญิง ณ พัทลุง. ศึกษาความคิดเห็นของครู อาจารย์ต่อการประพฤติผิดวินัยของ

นักเรียนเอกชน อาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา. ปริญญาโท กศ.ม. สงขลา :

มหาวิทยาลัยทักษิณ, 2542. ถ่ายเอกสาร.

ธีรวุฒิ ประทุมพนรัตน์. การบริหารกิจการนักเรียน. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2534.

นิมิต ศัลยา. เด็กเอ๋ยเด็กดี. กรุงเทพฯ : เนติกุลการพิมพ์, 2538.

- ประจวบ อุ่นเศียร. การศึกษาการบริหารงานที่ปฏิบัติจริงและที่ควรปฏิบัติของคณะกรรมการบริหารงานกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาเขตการศึกษา 3. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. สงขลา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา. 2528. อัดสำเนา.
- ปรีชญ์ ทองศรีนุ่น. การศึกษาการกระทำความผิดทางวินัยของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ระหว่างปีพ.ศ.2524-2528. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. สงขลา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2530. ถ่ายเอกสาร.
- พะยอม แก้วกำเนิด. การควบคุมความประพฤตินักเรียน. ในวารสาร กรมสามัญศึกษา. 4(7) : 10-12 : มิถุนายน 2530.
- พนัส หันนาคินทร์. หลักการบริหารโรงเรียน. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2529.
- พระราชวุฒิ. พจนานุกรมพุทธศาสตร์. กรุงเทพฯ : การศาสนา, 2520.
- ภิญโญ สาธร. หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาพิมพ์, 2526.
- มงคลสิน เตชะนิยม. การศึกษาการปฏิบัติงานโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2538. ถ่ายเอกสาร.
- ไมตรี ชุมชัยและฐิติพงษ์ ธรรมานุสรณ์. กฎหมายการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2529.
- วัลลภ เทพหัสดิน ณ อยุธยา. งานบุคลากรนิสิตนักศึกษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- วิจิตร อาชะกุล. เทคนิคมนุษยสัมพันธ์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ โอเอสพรีนติ้งเฮ้าส์, 2528.
- วินัย พันธุ์วิชัย. ปัญหาการควบคุมความประพฤติและระเบียบวินัยของนักศึกษาในวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาวิทยาเขตเทคนิคภาคใต้ในทัศนะของอาจารย์. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. สงขลา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา. 2530. อัดสำเนา.
- วีระ เจริญพร. การศึกษาการดำเนินงานของบุคลากรกลุ่มโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพัทลุง. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. สงขลา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2532. ถ่ายเอกสาร.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. แผนการสอนจริยศึกษา ป.1 – ป.6 กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ, 2526.
- ศุทธิณี เงินคำจันทร์. การศึกษาวิธีการลงโทษนักเรียนที่ทำผิดวินัยของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสุโขทัย. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร พิษณุโลก 2534. อัดสำเนา

- สมนึก สีแสง. การศึกษาคความพึงพอใจในการทำงานของครูโรงเรียนประถมศึกษา
 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสงขลา. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. สงขลา :
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2530. ถ่ายเอกสาร.
- สมพงษ์ จิตระดับ. การสอนจริยศึกษาในระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ :
 โรงพิมพ์โอเอส พรินต์ติ้งเฮาส์, 2530.
- สมศรี จันทระจิต. การศึกษาคความผิดทางวินัยของข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ระหว่าง
ปี พ.ศ. 2522-2527. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. สงขลา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 สงขลา, 2530. ถ่ายเอกสาร.
- สว่าง เรื่องจิระอุไร. การศึกษาคการปฏิบัติงานในกระบวนการบริหารบุคลากรของผู้บริหาร
โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดตรัง. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม.
 สงขลา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2530. ถ่ายเอกสาร.
- สวาท มุสิกะพันธ์. การศึกษาคการประพฤติดิกระเบียบวินัยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา
ตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ตามทัศนยะของนักเรียน ครู
อาจารย์. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. สงขลา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2531.
 ถ่ายเอกสาร.
- สุโขทัยธรรมมาธิราช, มหาวิทยาลัย. เอกสารการสอนชุดวิชาการบริหารโรงเรียนประถมศึกษา
หน่วยที่ 1-6. กรุงเทพฯ : สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2525.
- สุชล หนูดำ. การศึกษาคการปฏิบัติงานการควบคุมความประพฤตินักเรียนนักศึกษาของผู้บริหาร
วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี ในภาคใต้. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. สงขลา :
 มหาวิทยาลัยทักษิณ, 2540. ถ่ายเอกสาร.
- สุเมธ เดียวอิศเรศ การบริหารงานบุคคลในโรงเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 2. ชลบุรี : ม.ป.ท, 2531.
- สุวรรณ อร่ามเมธาพงส์. การศึกษาคปัญหาทางวินัยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
ในจังหวัดนครศรีธรรมราช ในทัศนยะของนักเรียนปรินูญานิพนธ์. กศ.ม. กรุงเทพฯ :
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2519.
- อาภรณ์ สาครินทร์. การประเมินผลโครงการส่งเสริมสร้างวินัยนักเรียนวรณาริเฉลิม
จังหวัดสงขลา ปีการศึกษา 2531. สงขลา : โรงเรียนวรณาริเฉลิม, 2531.
- อารีย์ อ่อนคำ. การศึกษาคการปฏิบัติงานการควบคุมความประพฤตินักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา
สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 3. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. สงขลา :
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาคใต้, 2539. ถ่ายเอกสาร.

- อุทัย หิรัญโต. การบริหารงานบุคคล. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2523.
- Best, John W. Research in Education. 3rd ed. New Jersey : Prentice Hall, 1977.
- Garrison, Karl. "A Study of Student Disciplinary Practices in Two Georgia Highschools." The Journal of Educational Research. 53: 153-156 . December. 1959.
- Jones V. "Character Development in Child" An Objective Approach in Carmichael Manual of Child Psychology . New York : John Wiley and Sons. 1954.
- Marquette, Leslie. " A Comparative Study of the Authority Dimension of Organization Climate in the Secondary School in the State of Wisconsin as Measured by Student Perception of Discipline in the School. " Dissertation Abstracts International. 29 : 1005, November, 1968.
- Stoops, Emery. Handbook of Educational Administration. Guid for Practitioners. Boston: Allyn and Bacon, 1975.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
หนังสือขอความอนุเคราะห์

(สำเนา)

ที่ ทม 2301.03 / 287

มหาวิทยาลัยทักษิณ

อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

27 กุมภาพันธ์ 2544

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์

เรียน หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง

มหาวิทยาลัยทักษิณ ขอรับรองว่า นางสาวกัลยา ไอยรา เป็นนิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการบริหารการศึกษา ชั้นปีที่ 2 ของมหาวิทยาลัยทักษิณ

นิสิตผู้นี้กำลังดำเนินการศึกษาค้นคว้าเพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ การศึกษา การปฏิบัติงานของข้าราชการครูเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียน ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา ”

โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

อาจารย์ ดร. โสภาค วิริโยธิน ประธานกรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศศิธร นันทิยานนท์ กรรมการ

สิ่งที่นิสิตใคร่ขอความอนุเคราะห์ คือขอความอนุเคราะห์ให้โรงเรียนประถมศึกษา ทุกโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง แจ้งให้ข้าราชการครูทุกโรงเรียน ตอบแบบสอบถาม ซึ่งได้แนบมากับหนังสือฉบับนี้แล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นิสิตผู้นี้ด้วยจักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ประดิษฐ์ มีสุข

(รองศาสตราจารย์ประดิษฐ์ มีสุข)

รองอธิการบดี

ประธานอนุกรรมการบัณฑิตศึกษา

กลุ่มงานบริการการศึกษา

โทร., โทรสาร (074) 443988

(สำเนา)

ที่ ทม 2301.03 / 288

มหาวิทยาลัยทักษิณ

อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

27 กุมภาพันธ์ 2544

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์

เรียน หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง

มหาวิทยาลัยทักษิณ ขอรับรองว่า นางสาวกัลยา ไอยรา เป็นนิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการบริหารการศึกษา ชั้นปีที่ 2 ของมหาวิทยาลัยทักษิณ

นิสิตผู้นี้กำลังดำเนินการศึกษาค้นคว้าเพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ การศึกษา การปฏิบัติงานของข้าราชการครูเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียน ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา ”

โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

อาจารย์ ดร. โสภาค วิริโยธิน ประธานกรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศศิธร นันทิยานนท์ กรรมการ

สิ่งที่นิสิตใคร่ขอความอนุเคราะห์ คือขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ความถูกต้องของแบบสอบถามพร้อมข้อเสนอแนะ ทั้งนี้เพื่อจะได้นำไปปรับปรุงแก้ไขให้ แบบสอบถามสมบูรณ์ถูกต้องยิ่งขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้ได้งานวิจัยที่มีคุณภาพ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นิสิตผู้นี้ด้วยจกขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ประดิษฐ์ มีสุข

(รองศาสตราจารย์ประดิษฐ์ มีสุข)

รองอธิการบดี

ประธานอนุกรรมการบัณฑิตศึกษา

กลุ่มงานบริการการศึกษา

โทร., โทรสาร (074) 443988

(สำเนา)

ที่ ทม 2301.03 / 286

มหาวิทยาลัยทักษิณ

อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

27 กุมภาพันธ์ 2544

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์

เรียน ผู้ช่วยหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง

มหาวิทยาลัยทักษิณ ขอรับรองว่า นางสาวกัลยา ไอยรา เป็นนิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการบริหารการศึกษา ชั้นปีที่ 2 ของมหาวิทยาลัยทักษิณ

นิสิตผู้นี้กำลังดำเนินการศึกษาค้นคว้าเพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ การศึกษา การปฏิบัติงานของข้าราชการครูเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียน ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา ”

โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

อาจารย์ ดร. โสภาค วิริโยธิน ประธานกรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศศิธร นันทิยานนท์ กรรมการ

สิ่งที่นิสิตใคร่ขอความอนุเคราะห์ คือขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ความถูกต้องของแบบสอบถามพร้อมข้อเสนอแนะ ทั้งนี้เพื่อจะได้นำไปปรับปรุงแก้ไขให้ แบบสอบถามสมบูรณ์ถูกต้องยิ่งขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้ได้งานวิจัยที่มีคุณภาพ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นิสิตผู้นี้ด้วยจกขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ประดิษฐ์ มีสุข

(รองศาสตราจารย์ประดิษฐ์ มีสุข)

รองอธิการบดี

ประธานอนุกรรมการบัณฑิตศึกษา

กลุ่มงานบริการการศึกษา

โทร., โทรสาร (074) 443988

(สำเนา)

ที่ ทม 2301.03 / 289

มหาวิทยาลัยทักษิณ

อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

27 กุมภาพันธ์ 2544

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์

เรียน หัวหน้าศูนย์พัฒนาความประพฤตินักเรียนนักศึกษาจังหวัดพังงา

มหาวิทยาลัยทักษิณ ขอรับรองว่า นางสาวกัลยา ไอยรา เป็นนิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการบริหารการศึกษา ชั้นปีที่ 2 ของมหาวิทยาลัยทักษิณ

นิสิตผู้นี้กำลังดำเนินการศึกษาค้นคว้าเพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ การศึกษา การปฏิบัติงานของข้าราชการครูเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียน ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา ”

โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

อาจารย์ ดร. โสภาค วิริโยธิน ประธานกรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศศิธร นันทิยานนท์ กรรมการ

สิ่งที่นิสิตใคร่ขอความอนุเคราะห์ คือขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ความถูกต้องของแบบสอบถามพร้อมข้อเสนอแนะ ทั้งนี้เพื่อจะได้นำไปปรับปรุงแก้ไขให้ แบบสอบถามสมบูรณ์ถูกต้องยิ่งขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้ได้งานวิจัยที่มีคุณภาพ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นิสิตผู้นี้ด้วยจักษอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ประดิษฐ์ มีสุข

(รองศาสตราจารย์ประดิษฐ์ มีสุข)

รองอธิการบดี

ประธานอนุกรรมการบัณฑิตศึกษา

กลุ่มงานบริการการศึกษา

โทร., โทรสาร (074) 443988

ภาคผนวก ข
แบบสอบถาม

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

การศึกษาการปฏิบัติงานของข้าราชการครูเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกาย
ของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา
อำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา

ผู้วิจัย

นางสาวกัลยา ไอยรา

ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยทักษิณ

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

อาจารย์ ดร. โสภาค วิริโยธิน ประธานกรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศศิธร นันทิยานนท์ กรรมการ

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

การศึกษาการปฏิบัติงานของข้าราชการครูเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกาย
ของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา
อำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามมี 3 ตอน

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของข้าราชการครูเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา มีคำถามจำนวน 30 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการปฏิบัติงานของข้าราชการครูเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา ตามความคิดเห็นของท่าน

2. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบระดับการปฏิบัติงานของข้าราชการครูเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา โปรดตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อตามความเป็นจริง ตามความคิดเห็นของท่าน

3. คำตอบของท่านจะไม่เป็นภัยต่อตัวท่านและหน่วยงานของท่าน และไม่กระทบกระเทือนต่อการปฏิบัติงานในตำแหน่งหน้าที่ของท่านแต่ประการใด โดยผู้วิจัยจะเก็บไว้เป็นความลับและนำไปใช้เพื่อประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เท่านั้น

4. การวิจัยครั้งนี้จะสำเร็จด้วยดีเนื่องจากได้รับความอนุเคราะห์ ในการตอบแบบสอบถามจากท่าน

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงที่ได้รับความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม

นางสาวกัลยา ไอยรา

นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยทักษิณ

ตอนที่ 1

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง

กรุณาอ่านแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ( ) หน้าข้อความที่เกี่ยวข้องกับตัวท่าน
ตามความเป็นจริง

สถานภาพของข้าราชการครู จำแนกออกเป็น

1. เพศ

( ) ชาย

( ) หญิง

2. อายุ

( ) ต่ำกว่า 45 ปี

( ) ตั้งแต่ 45 ปีขึ้นไป

สำหรับผู้วิจัย

ตอนที่ 2

แบบสอบถามการปฏิบัติงานของข้าราชการครูเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกาย
ของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา
อำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามตอนนี้มี 30 ข้อ เพื่อศึกษาการปฏิบัติงานของข้าราชการครูเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา

2. ในการตอบแบบสอบถาม ขอให้ท่านพิจารณาว่า การปฏิบัติงานเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียนของท่าน อยู่ในระดับใด เช่น มากที่สุด มากปานกลาง น้อย และน้อยที่สุดในข้อใดบ้าง

3. โปรดอ่านข้อความแต่ละข้อ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับการปฏิบัติงานตามสภาพที่เป็นจริง เพียงช่องเดียว

ถ้ามีการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องหมายเลข 5

ถ้ามีการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียนอยู่ในระดับมาก กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องหมายเลข 4

ถ้ามีการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องหมายเลข 3

ถ้ามีการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียนอยู่ในระดับน้อย กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องหมายเลข 2

ถ้ามีการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียนอยู่ในระดับน้อยที่สุด กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องหมายเลข 1

ตัวอย่างการตอบแบบสอบถาม

ข้อ	ประเด็นการปฏิบัติงานการควบคุม	ระดับการปฏิบัติงาน				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
0	การดำเนินการ ว่ากล่าวตักเตือนเมื่อพบว่านักเรียนหลับในห้องเรียนขณะครูสอน		✓			
00	การส่งเสริมนักเรียนให้แสดงกิริยาวาจาที่สุภาพต่อครูบาอาจารย์.....	✓				

คำชี้แจง

จากการตอบแบบสอบถาม ข้อ 0 ผู้ตอบเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง 4 หมายความว่าผู้ตอบได้มีการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียนในประเด็นการดำเนินการ ว่ากล่าวตักเตือนนักเรียนหลับในห้องเรียนขณะครูสอน อยู่ในระดับมาก

จากการตอบแบบสอบถาม ข้อ 00 ผู้ตอบเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง 5 หมายความว่าผู้ตอบได้มีการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียนในประเด็นการส่งเสริมนักเรียนให้แสดงกิริยาวาจาที่สุภาพต่อครูบาอาจารย์ อยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อ	ประเด็นการปฏิบัติงานการควบคุม	ระดับการปฏิบัติงาน				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
	ความประพฤติของนักเรียน					
1	การกวาดชั้นการมาโรงเรียนสาย.....					
2	การกวาดชั้นนักเรียนที่ขาดเรียน.....					
3	การตรวจตรานักเรียนที่ออกนอกบริเวณโรงเรียน ในระหว่างเรียน โดยไม่ได้รับอนุญาต					
4	การตักเตือนนักเรียนที่แสดงกิริยา วาจา ที่ไม่สุภาพต่อเพื่อนนักเรียน.....					
5	การตักเตือนนักเรียนให้ห่างไกลจากยาเสพติด.....					
6	การตักเตือนนักเรียนอย่าเข้าไปในสถานที่มี การเล่นการพนัน.....					
7	การตักเตือนนักเรียนที่ลักขโมยเงินหรือ ทรัพย์สินของผู้อื่น.....					
8	การตักเตือนนักเรียนที่ทำลายสิ่งของของผู้อื่น					
9	การส่งเสริมให้นักเรียนใช้เวลาว่างเข้าห้องสมุด					
10	การส่งเสริมให้นักเรียนให้แสดงกิริยาที่สุภาพ ต่อผู้อื่น					
11	การส่งเสริมให้นักเรียนให้แสดงความกตัญญูกตเวที ต่อบิดามารดาและครูบาอาจารย์					
12	การส่งเสริมให้นักเรียนมีคุณธรรมและจริยธรรม อันดีงาม.....					
13	การส่งเสริมให้นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งของ ครู อาจารย์					

ข้อ	ประเด็นการปฏิบัติงานการควบคุม	ระดับการปฏิบัติงาน				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
14	การส่งเสริมนักเรียนให้มีมารยาทในการใช้รถใช้ถนนและเคารพกฎจราจร.....					
15	การรายงานความประพฤติไปยังผู้ปกครอง					
	การแต่งกายของนักเรียน					
16	การตัดเด็อนนักเรียนที่ไว้ผมยาว.....					
17	การกวาดชั้นนักเรียนหญิงให้ไว้ผมถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน					
18	การตัดเด็อนนักเรียนที่ใช้เครื่องประดับไม่เหมาะสมกับสภาพของนักเรียน.....					
19	การกวาดชั้นนักเรียนที่สวมเสื้อพลศึกษาผิดระเบียบของโรงเรียน.....					
20	การตัดเด็อนนักเรียนที่ไม่ปักชื่อที่อกเสื้อด้านขวา.....					
21	การกวาดชั้นนักเรียนที่ไม่ปักอักษรย่อของโรงเรียนที่อกเสื้อด้านขวา.....					
22	การตรวจตรานักเรียนที่คาดเข็มขัดผิดระเบียบของโรงเรียน.....					
23	การกวาดชั้นนักเรียนที่สวมกางเกงหรือกระโปรงผิดแบบที่โรงเรียนกำหนด.....					
24	การตัดเด็อนนักเรียนที่ไว้ทรงผมผิดระเบียบของโรงเรียน.....					
25	การตรวจตรานักเรียนที่สวมรองเท้าถุงเท้าผิดระเบียบของโรงเรียน.....					

ข้อ	ประเด็นการปฏิบัติงานการควบคุม	ระดับการปฏิบัติงาน				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
26	การกวดขันนักเรียนที่สวมเสื้อผิกระเปียบ ของสถานศึกษา.....					
27	การตักเตือนนักเรียนที่สวมรองเท้าแตะ มาโรงเรียน.....					
28	การตรวจตรานักเรียนที่ปล่อยชายเสื้อไว้ นอกกางเกง.....					
29	การตักเตือนนักเรียนที่แต่งเครื่องแบบลูกเสือ ยุวกาชาด เนตรนารีผิกระเปียบของโรงเรียน.....					
30	การกวดขันให้นักเรียนสวมใส่เสื้อผ้า เครื่อง แต่งกายที่สะอาด.....					

ตอนที่ 3

ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการปฏิบัติงานของข้าราชการครูเกี่ยวกับการควบคุม
ความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา
อำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา

คำชี้แจง

กรุณาให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการปฏิบัติงานของข้าราชการครูเกี่ยวกับการควบคุม
ความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา
ศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา ตามรายการที่ระบุในประเด็นการปฏิบัติงาน

ประเด็นการปฏิบัติงานการควบคุม	ข้อเสนอแนะแนวทางปรับปรุง
1. ความประพฤตินักเรียน	....
2. การแต่งกายของนักเรียน	....

ภาคผนวก ค

ตาราง 10

ตาราง 10 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับการปฏิบัติงานของข้าราชการครูเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา จำแนกเป็นรายชื่อ

ที่	ประเด็นการปฏิบัติงานการควบคุม	$\bar{X}$	SD	ระดับการปฏิบัติงาน
ความประพฤติของนักเรียน				
1	การกวดขันการมาโรงเรียนสาย	3.7333	1.0542	มาก
2	การกวดขันนักเรียนที่ขาดเรียน	3.9273	1.1238	มาก
3	การตรวจตรานักเรียนที่ออกนอกบริเวณโรงเรียน ในระหว่างเรียนโดยไม่ได้รับอนุญาต	3.9939	1.0792	มาก
4	การตักเตือนนักเรียนที่แสดงกิริยา วาจา ที่ไม่สุภาพต่อเพื่อนนักเรียน	4.2242	.8290	มาก
5	การตักเตือนนักเรียนให้ห่างไกลจากยาเสพติด	4.3879	.8008	มาก
6	การตักเตือนนักเรียนอย่าเข้าไปในสถานที่มี การเล่นการพนัน	4.1636	.9059	มาก
7	การตักเตือนนักเรียนที่ลักขโมยเงินหรือทรัพย์สิน ของผู้อื่น	4.2242	.8995	มาก
8	การตักเตือนนักเรียนที่ทำลายสิ่งของของผู้อื่น	3.9758	.9624	มาก
9	การส่งเสริมให้นักเรียนใช้เวลาว่างเข้าห้องสมุด	4.0121	.7729	มาก
10	การส่งเสริมให้นักเรียนให้แสดงกิริยา วาจาที่สุภาพ ต่อผู้อื่น	4.3152	.6790	มาก
11	การส่งเสริมให้นักเรียนให้แสดงความกตัญญูกตเวที ต่อบิดา มารดาและครูบาอาจารย์	4.4182	.7163	มาก
12	การส่งเสริมให้นักเรียนมีคุณธรรมและจริยธรรม อันดีงาม	4.4000	.6607	มาก
13	การส่งเสริมให้นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งของ ครูอาจารย์	4.3636	.6448	มาก

ตาราง 10 (ต่อ)

ที่	ประเด็นการปฏิบัติงานการควบคุม	$\bar{X}$	SD	ระดับการปฏิบัติงาน
14	การส่งเสริมนักเรียนให้มามีรายทในการใช้รถใช้ถนนและเคารพกฎจราจร	3.9697	.7842	มาก
15	การรายงานความประพฤติไปยังผู้ปกครอง	3.3212	1.0649	ปานกลาง
	รวม	4.0954	.6095	มาก
การแต่งกายของนักเรียน				
16	การตัดเดือนนักเรียนที่ไว้ผมยาว	3.8545	.9516	มาก
17	การกวาดชั้นนักเรียนหญิงให้ไว้ผมถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน	3.7879	.9926	มาก
18	การตัดเดือนนักเรียนที่ใช้เครื่องประดับที่ไม่เหมาะสมกับสภาพของนักเรียน	3.4424	1.1007	ปานกลาง
19	การกวาดชั้นนักเรียนที่สวมเสื้อพลศึกษาผิดระเบียบของโรงเรียน	3.1273	1.1216	ปานกลาง
20	การตัดเดือนนักเรียนที่ไม่ปักชื่อที่อกเสื้อด้านขวา	3.0303	1.1176	ปานกลาง
21	การกวาดชั้นนักเรียนที่ไม่ปักอักษรย่อของโรงเรียนที่อกเสื้อด้านขวา	3.0363	1.1837	ปานกลาง
22	การตรวจตรานักเรียนที่คาดเข็มขัดที่ผิดระเบียบของโรงเรียน	2.8061	1.2342	ปานกลาง
23	การกวาดชั้นนักเรียนที่สวมกางเกงหรือกระโปรงผิดแบบที่โรงเรียนกำหนด	2.9030	1.3445	ปานกลาง
24	การตัดเดือนนักเรียนที่ไว้ทรงผมผิดระเบียบของโรงเรียน	3.3636	1.3393	ปานกลาง

ตาราง 10 (ต่อ)

ที่	ประเด็นการปฏิบัติงานการควบคุม	$\bar{X}$	SD	ระดับการปฏิบัติงาน
25	การตรวจตรานักเรียนที่สวมรองเท้าถุงเท้า ผิดระเบียบของโรงเรียน	3.4242	1.2255	ปานกลาง
26	การกวดขันนักเรียนที่สวมเสื้อผิดระเบียบ ของโรงเรียน	3.0364	1.3744	ปานกลาง
27	การตัดเดือนนักเรียนที่สวมรองเท้าแตะ มาโรงเรียน	3.7394	1.1364	มาก
28	การตรวจตรานักเรียนที่ปล่อยชายเสื้อ ไว้นอกกางเกง	3.9818	1.1069	มาก
29	การตัดเดือนนักเรียนที่แต่งเครื่องแบบลูกเสือ ยูคาซาด เนตรนารี ผิดระเบียบของโรงเรียน	3.0182	1.1659	ปานกลาง
30	การกวดขันให้นักเรียนสวมใส่เสื้อผ้า เครื่องแต่งกายที่สะอาดมาโรงเรียน	4.1394	.8964	มาก
	รวม	3.3794	.9018	ปานกลาง

ภาคผนวก ง
ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 132

ประกาศของคณะปฏิวัติ

ฉบับที่ 132

โดยที่คณะปฏิวัติพิจารณาเห็นว่า นักเรียนและนักศึกษาเป็นเยาวชนที่กำลังสร้างคุณสมบัติทั้งในด้านความรู้ ความคิดและคุณธรรม พร้อมทั้งจะรับมรดกตกทอดจากผู้ใหญ่เป็นพลเมืองที่ดี มีประโยชน์แก่ประเทศชาติในอนาคต นักเรียนและนักศึกษาคควรจะได้รับ การดูแล ใกล้เคียงจากบิดามารดา ผู้ปกครองและครูอาจารย์ เพื่อเป็นบุตรที่ดีของบิดามารดา ผู้ปกครอง เป็นศิษย์ที่ดีของครู อยู่ในโอวาท คำสั่งสอน รวมทั้งอยู่ในระเบียบประเพณีและกฎหมายบ้านเมือง เป็นการสมควร จะส่งเสริมและคุ้มครองความประพฤติ การแต่งกายและจรรยา มารยาทให้รัดกุมยิ่งขึ้น เพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน หัวหน้าคณะปฏิวัติจึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติควบคุมเด็กและนักเรียน พุทธศักราช 2481 และบรรดา กฎหมาย กฎและข้อบังคับอื่น ๆ ที่มีกำหนดไว้แล้วในประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ และให้ใช้ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้แทน

ข้อ 2. ในประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้

“นักเรียน” หมายความว่า บุคคลซึ่งรับการศึกษาระดับประถมศึกษาหรือมัธยมศึกษา ทั้งสายสามัญและสายอาชีพอยู่ในโรงเรียนของรัฐบาล โรงเรียนเทศบาล โรงเรียนประชาบาล โรงเรียนราษฎร์

“นักศึกษา” หมายความว่า บุคคลที่กำลังรับการศึกษาระดับที่สูงกว่าระดับมัธยมศึกษา อยู่ในสถานศึกษาสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งมีได้ตั้งขึ้นโดยมีกฎหมายเฉพาะของสถานศึกษานั้น

“ผู้ปกครอง” หมายความว่า บุคคลซึ่งรับนักเรียนหรือนักศึกษาไว้ในครอบครองหรือรับอุปการะ เลี้ยงดู หรือบุคคลที่นักเรียนนักศึกษานั้นอาศัยอยู่

“สารวัตรนักเรียนและนักศึกษา” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้

“แต่งกาย” หมายความว่า รวมถึงการแต่งผมหรือส่วนอื่นของร่างกาย

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีรักษาการตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับนี้

ข้อ 3. ให้รัฐมนตรีหรือผู้ที่รัฐมนตรีมอบหมายมีอำนาจแต่งตั้งสารวัตรนักเรียนและนักศึกษา เพื่อปฏิบัติการตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้และให้ถือว่าเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

ข้อ 4. นักเรียนและนักศึกษาต้องประพฤติตนอยู่ในระเบียบวินัยของ โรงเรียนหรือสถานศึกษาที่ตนสังกัดอยู่และต้องแต่งกายหรือแต่งเครื่องแบบตามระเบียบวินัยของโรงเรียนและสถานศึกษาหรือตามที่กฎหมายกำหนด นักเรียนและนักศึกษาต้องไม่แต่งกายหรือประพฤติตนไม่สมควรแก่วัย หรือไม่เหมาะสมแก่สภาพของนักเรียนและนักศึกษา ทั้งนี้ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ข้อ 5. นักเรียนหรือนักศึกษาผู้ใดแต่งกายหรือประพฤติตนฝ่าฝืน ข้อ 4 ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจหรือสารวัตรนักเรียนและนักศึกษา มีอำนาจปฏิบัติการตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดและมีอำนาจนำตัวไปมอบแก่ ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าของโรงเรียนหรือสถานศึกษาของตัวนักเรียนหรือนักศึกษานั้น เพื่อดำเนินการสอบสวนและอบรมสั่งสอนหรือลงโทษตามระเบียบกำหนดข้อบังคับ ในกรณีที่ไม่สามารถนำตัวมามอบได้ จะแจ้งด้วยวาจาหรือหนังสือก็ได้ เมื่อได้อบรมสั่งสอนหรือลงโทษนักเรียนนักศึกษาแล้ว ให้โรงเรียนหรือสถานศึกษาแจ้งให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองว่ากล่าวตักเตือนอีกชั้นหนึ่ง

การลงโทษนักเรียนหรือนักเรียน ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกระเบียบหรือข้อบังคับเพื่อให้โรงเรียนหรือสถานศึกษาปฏิบัติตามสมควรเพื่อว่ากล่าวตักเตือนสั่งสอน

ข้อ 6. นักเรียนหรือนักศึกษาผู้ใดฝ่าฝืนข้อ 4 เป็นครั้งที่สองให้โรงเรียนหรือสถานศึกษาสั่งลงโทษตามระเบียบหรือข้อบังคับและแจ้งให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองมาให้สัญญาว่าจะอบรมสั่งสอนและควบคุมนักเรียนหรือนักศึกษานั้นมิให้ฝ่าฝืนอีกชั้นหนึ่ง

ข้อ 7. ถ้าบิดาหรือมารดา หรือผู้ปกครองไม่มาหรือไม่ให้สัญญาว่าจะอบรมสั่งสอนและควบคุมนักเรียนหรือนักศึกษาตามข้อ 6 หรือนักศึกษาผู้ใดฝ่าฝืนข้อ 4 เป็นครั้งที่สาม ให้โรงเรียนหรือสถานศึกษาส่งตัวนักเรียนหรือนักศึกษาพร้อมทั้งรายงานการลงโทษที่แล้วมาให้ข้าราชการตำรวจซึ่งมียศตั้งแต่ร้อยตรีขึ้นไปมีอำนาจออกหมายเรียกบิดามารดาหรือผู้ปกครองมาว่ากล่าวตักเตือนหรือประณามทัณฑ์บนว่าจะดูแลมิให้นักเรียนหรือนักศึกษาฝ่าฝืนเช่นนั้นอีก โดยอาจกำหนดระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปี หากผิดทัณฑ์บนให้ปรับได้ไม่เกินห้าร้อยบาท

ข้อ 8. นักเรียนหรือนักศึกษาผู้ใดฝ่าฝืนข้อ 4 เป็นครั้งที่สี่ ให้โรงเรียนหรือสถานศึกษาส่งตัวไปยังคณะกรรมการควบคุมความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเพื่อพิจารณาส่งตัวไปยังโรงเรียนหรือสถานศึกษาที่จัดตั้งขึ้นโดยเฉพาะเพื่ออบรมสั่งสอน หรือในกรณีที่นักเรียนหรือนักศึกษานั้นมีอายุไม่ครบสิบแปดปีบริบูรณ์ คณะกรรมการควบคุมความประพฤตินักเรียนและนักศึกษาจะส่งตัวไปยังสถานแรกรับเด็กเพื่อให้การสงเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิการที่เหมาะสมตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองสวัสดิภาพและการสงเคราะห์เด็กต่อไปก็ได้

ข้อ 9. ถ้าการฝ่าฝืนข้อ 4 เกิดขึ้นในบริเวณโรงเรียนหรือสถานศึกษาซึ่งนักเรียนหรือนักศึกษาอยู่ ให้ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ผู้อำนวยการหรือหัวหน้าของโรงเรียนหรือสถานศึกษาดำเนินการตามข้อ 5 ข้อ 6 ข้อ 7 หรือข้อ 8 ตามลำดับแล้วแต่กรณี

ข้อ 10. บิดามารดา หรือผู้ปกครองไม่ยอมทำตามข้อ 7 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ข้อ 11. ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้และให้มีอำนาจตามกฎหมายกระทรวงและระเบียบการตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ กฎกระทรวงนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้บังคับได้

ข้อ 12. ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 22 เมษายน พุทธศักราช 2515

(ลงชื่อ) จอมพลถนอม กิตติขจร
หัวหน้าคณะปฏิวัติ

.....
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเล่มที่ 89 ตอนที่ 66 (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ 25 เมษายน 2515

ภาคผนวก จ
กฎกระทรวง ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2515)

กฎกระทรวง
ฉบับที่ 1 (พ.ศ.2515)

ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 132

ลงวันที่ 22 เมษายน พ.ศ. 2515

.....

อาศัยอำนาจตามความในข้อที่ 5 และข้อ 11 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 132 ลงวันที่ 22 เมษายน พ.ศ. 2515 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. การแต่งกายและความประพฤติดังต่อไปนี้ ถือว่าไม่เหมาะสม แก่สภาพของนักเรียนตามความในข้อ 4 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 132

(1) นักเรียนชายไว้ผมยาว โดยไว้ข้างหน้าและกลางศีรษะยาวเกิน 5 เซนติเมตร และชายผมรอบศีรษะไม่ตัดเกรียนชิดผิวหนัง หรือไว้หนวดเครา

นักเรียนหญิงตัดผมหรือไว้ผมยาวเลยต้นคอ หากโรงเรียนหรือสถานศึกษาได้อนุญาตให้ไว้ยาวเกินกว่านั้นก็ไม่วาบให้เรียบร้อย

นักเรียนใช้เครื่องสำอางหรือสิ่งปลอมเพื่อการเสริมสวย

(2) เที่ยวเร่ร่อนอยู่ในที่สาธารณะสถาน หรือทำลายสมบัติของโรงเรียนหรือสถานศึกษาหรือสาธารณสมบัติ

(3) แสดงกิริยา วาจาหรือกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดที่ไม่สุภาพ

(4) มั่วสุมและก่อความเดือดร้อนรำคาญอย่างหนึ่งอย่างใด

(5) เล่นการพนันซึ่งต้องห้ามตามกฎหมายการพนัน

(6) เที่ยวเตร่เวลากลางคืนระหว่าง 22.00 นาฬิกา ถึง 04.00 นาฬิกา ของวันรุ่งขึ้น เว้นไว้แต่ไปกับบิดามารดา หรือผู้ปกครองหรือได้รับอนุญาต จากโรงเรียนหรือสถานศึกษา

(7) สูบบุหรี่ สูบกัญชา หรือเสพสุรา ยาเสพติด หรือของมีเหมาย่างอื่น

(8) เข้าไปในสถานบริการ ตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการอื่นใด ซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกัน โรงจํานำ หรือสถานการพนันในระหว่างเวลาที่มีการพนัน เว้นแต่เป็นผู้อาศัยหรือเยี่ยมญาติในสถานทีนั้น

(9) เข้าไปในงานหรือร่วมงานสังสรรค์และงานนั้นมีการเต้นรำหรือการแสดงซึ่งไม่สมควรแก่สภาพของนักเรียน เว้นแต่ไปกับบิดามารดา หรืองานนั้นมีบิดามารดาผู้ปกครองหรือสถานศึกษาของนักเรียนคนใดคนหนึ่งเป็นผู้จัด

(10) เข้าไปในสถานค้าประเวณี เว้นแต่จะเป็นผู้อาศัยอยู่ในที่นั้น หรือเข้าไปเยี่ยมญาติใกล้ชิดกับหญิงนั้น

(11) คบค้าสมาคมกับหญิง ซึ่งประพฤติดนเพื่อการค้าประเวณี เว้นแต่จะเป็นญาติใกล้ชิดกับหญิงนั้น

(12) ประพฤติดนในทำนองชู้สาว

(13) มีวัตถุระเบิดกึ่งดีหรือมีอาวุธติดตัวหรือซ่อนเร้นไว้เพื่อใช้ในการประทุษร้ายก็ดี

(14) หลบหนีโรงเรียน

ข้อ 2. การแต่งกายและความประพฤติดังต่อไปนี้ถือว่าไม่เหมาะสมแก่สภาพของนักศึกษา ตามความในข้อ 4 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 132

(1) นักศึกษาชายตัดผมหรือไว้ผมยาวจนด้านข้างและด้านหลังยาวเลยตีนผมหรือไว้หนวดไว้เครา

นักศึกษานุ่งกระโปรงสั้น จนชายกระโปรงสูงกว่ากึ่งกลางสะบ้าหัวเข่า เกิน 5 เซนติเมตร ขอบกระโปรงต่ำกว่าระดับสะดือ คาดเข็มขัดหลวมต่ำกว่าระดับขอบกระโปรงหรือแต่งกายไม่เหมาะสมกับสภาพกุลสตรีไทย

นักศึกษาใช้เครื่องสำอางหรือสิ่งปลอมเพื่อการเสริมสวย

(2) สูบกัญชาหรือเสพสุรายาเสพติดหรือของเมาอย่างอื่น

(3) กระทำการอันเป็นปฏิปักษ์ต่ออำนาจการบริหารของโรงเรียนหรือสถานศึกษา หรือบังคับ ชู่เชิญ ชูงส่งเสริม หรือสนับสนุนให้นักเรียนหรือนักศึกษากระทำการเช่นนั้นและ

(4) ความประพฤติตามข้อ (1) (2) (3) (4) (5) (6) (7) (8) (9) (10) (11) (12) (13)

ให้ไว้ ณ วันที่ วันที่ 28 มิถุนายน พ.ศ. 2515

(ลงชื่อ) บุญถิ่น อัตถากร

ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ผู้ใช้อำนาจของ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้คือ เนื่องด้วยได้มีประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 132 ให้ส่งเสริมและคุ้มครองความประพฤติจรรยาบรรณและการแต่งกายของนักเรียน นักศึกษา ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน จึงเป็นการกำหนดการแต่งกายและความประพฤติ อันไม่เหมาะสมกับสภาพของนักเรียนและนักศึกษานั้น เพื่อให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของประกาศของคณะปฏิวัตินี้ดังกล่าว

ภาคผนวก ฉ
กฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2518)

กฎกระทรวง
ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2518)
ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 132
ลงวันที่ 22 เมษายน พ.ศ. 2515

.....

อาศัยอำนาจตามความในข้อ 4 และข้อ 11 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 132 ลงวันที่ 22 เมษายน พ.ศ. 2515 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการออกกฎกระทรวง ไว้ดังนี้

ให้ยกเลิกความใน (1) ของข้อ 1 แห่งกฎกระทรวงฉบับที่ 1(พ.ศ.2515) ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 132 ลงวันที่ 22 เมษายน พ.ศ. 2515 และใช้ความต่อไปนี้แทน

“(1) นักเรียนชายตัดผม หรือไว้ผมยาวจนด้านข้างและด้านหลังยาวเลยตีนผมหรือไว้หนวดไว้เครา

นักเรียนหญิงตัดผมหรือไว้ผมยาวต้นคอ หากทางโรงเรียนหรือสถานศึกษาได้อนุญาตให้ไว้ยาวเกินกว่านั้นก็ให้รวบให้เรียบร้อย

นักเรียนใช้เครื่องสำอางหรือสิ่งแปลกปลอมเพื่อการเสริมสวย ”

ให้ไว้ ณ วันที่ 6 มกราคม พ.ศ. 2518

เกรียง กীরติกร

(นายเกรียง กীরติกร)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

.....

ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเล่มที่ 92 ตอนที่ 9 (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ 19 มกราคม 2518

หมายเหตุ เนื่องจากสมัยนิยมเปลี่ยนไปสมควรให้นักเรียนชายไว้ผมที่เหมาะสมกับวัยได้บ้าง

ภาคผนวก ข

ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. 2527

**ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ
ว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียนและนักศึกษา**

พ.ศ.2527

.....

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุง ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียนและนักศึกษาเสียใหม่ให้เหมาะสมกับกาลสมัย

ข้อ 1. ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. 2527 ”

ข้อ 2. ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่ปีการศึกษา 2527 เป็นต้นไป

ข้อ 3. ให้ยกเลิก

3.1 ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. 2492 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2494 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2498 (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2504(ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2504 (ฉบับที่ 6) พ.ศ.2513 (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2515

3.2 ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียนโรงเรียนอนุบาลสังกัดกรมสามัญศึกษา พ.ศ. 2495

3.3 ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียนโรงเรียนโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกองการศึกษาพิเศษ กรมสามัญศึกษา 2508

3.4 ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียนโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกองการศึกษาเอกชน 2518

3.5 ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียนและนักศึกษาในสังกัดกรมอาชีวศึกษา พ.ศ. 2520 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2521 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2526

3.6 ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียนโรงเรียนราษฎร์สอนศาสนาอิสลามภาคใต้ พ.ศ. 2525

บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้หรือสิ่งซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ให้ระเบียนี้แทน

ข้อ 4. ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับแก่สถานศึกษาสังกัด หรืออยู่ในความควบคุมของกระทรวงศึกษาธิการและสถานศึกษา สังกัดหน่วยงานอื่นตามพระราชบัญญัติเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ.2482

ทุกระดับ เว้นแต่หน่วยงานนั้นได้มีกฎหมายกำหนดเกี่ยวกับเครื่องแบบนักเรียนและนักศึกษาไว้ โดยเฉพาะ

ข้อ 5. เครื่องแบบนักเรียนนักศึกษา มีดังนี้

5.1 ระดับอนุบาล

5.1.1 เสื้อชาย หญิง ผ้าสีขาวแบบคอเชิ้ตหรือคอปกกลม แขนสั้น

5.1.2 กางเกง ผ้าสีดำ สีกรมท่าหรือสีแดง ขาสั้น

5.1.3 กระโปรง ผ้าสีดำ สีกรมท่าหรือสีแดง แบบจีบทบรอบเอว

5.1.4 รองเท้า ถุงเท้า รองเท้าหนังหรือผ้าใบสีดำแบบหุ้มส้นหุ้มปลายเท้า ชนิดผูกหรือมีสายรัดหลังเท้า ถุงเท้าสั้นสีขาว

5.2 ระดับประถมศึกษา

5.2.1 เสื้อชาย ผ้าสีขาวแบบคอเชิ้ต แบบโปโลหรือคอกลม แขนสั้น หญิงผ้าสีขาวแบบคอเชิ้ต คอบัว หรือคอปกกลาสี ผูกคอชายสามเหลี่ยม เงื่อนกลาสี สีดำหรือสีกรมท่า แขนสั้น

5.2.2 กางเกง ผ้าสีดำ ผ้าสีน้ำเงิน สีกรมท่าหรือสี kaki แบบสุภาพ ขาสั้น

5.2.3 กระโปรงผ้าสีดำหรือสีกรมท่าแบบจีบรอบตัวหรือจีบทบรอบเอว

5.2.4 เข็มขัดชาย หนังสือดำหรือสีน้ำตาล หัวเป็นโลหะรูปสี่เหลี่ยมผ้าฝืน ชนิดหัวกลัด นักเรียนที่เป็นลูกเสือแทนก็ได้

5.2.5 รองเท้า ถุงเท้า ชาย รองเท้าหนังหรือผ้าใบสีดำหรือสีน้ำตาลแบบหุ้มส้นชนิดผูกถุงเท้าสั้นสีขาวหรือสีน้ำตาล หญิงรองเท้าหนังหรือผ้าใบสีดำ แบบหุ้มส้นหุ้มปลายเท้ารัดหลังเท้า ถุงเท้าสั้นสีขาว

5.3 ระดับมัธยมศึกษา

5.3.1 เสื้อชาย ผ้าสีขาว แบบคอเชิ้ต แขนสั้น หญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผ้าสีขาว แบบคอปกกลาสีผูกด้วยผ้าคอชายสามเหลี่ยมเงื่อนกลาสี สีดำหรือสีกรมท่า แขนสั้น ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผ้าสีขาวแบบคอเชิ้ต แขนสั้น

5.3.2 กางเกง ผ้าสีดำ สีน้ำเงิน สีกรมท่าหรือสี kaki แบบสุภาพ ขาสั้น

5.3.3 กระโปรง ผ้าสีดำหรือสีกรมท่าหรือสี kaki แบบสุภาพ พับเป็นจีบข้างละ 3 จีบ ทั้งด้านหน้าและด้านหลังยาวเพียงใต้เข่า

5.3.4 เข็มขัดชาย ใช้เข็มขัดเช่นเดียวกับนักเรียนชาย ชั้นประถมศึกษา ตามข้อ 5.2.4 สำหรับนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเข็มขัดหนังหรือผ้าสีดำหัวรูปสี่เหลี่ยม ผืนผ้าชนิดหัวกลัด หุ้มด้วยหนังหรือผ้าสีเดียวกับเข็มขัด

5.3.5 รองเท้า ถุงเท้า ชายหญิง ใช้รองเท้าถุงเท้า เช่นเดียวกับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษา ตามข้อ 5.2.5

5.4 ระดับประกาศนียบัตรนาฏศิลป์ชั้นต้น ประกาศนียบัตรนาฏศิลป์ชั้นกลาง
ประกาศนียบัตรนาฏศิลป์ชั้นสูง

5.4.1 เสื้อ ชายชั้นต้นและกลางผ้าสีขาว แบบคอเชิ้ตแขนสั้น ชั้นสูงผ้า
สีขาว แบบคอเชิ้ต แขนยาว หญิงชั้นต้น ผ้าสีขาวคอปกกลาสี ผูกด้วยผ้าผูกคอชายสามเหลี่ยม
เงือกกลาสีสีดำและสีกรมท่า แขนสั้น

5.4.2 กางเกง ชั้นต้นผ้าสีดำ แบบสุภาพ ขาสั้น ชั้นกลางและชั้นสูงผ้า
สีเทา แบบสุภาพ ขาวาว

5.4.3 กระโปรง ชั้นต้นและชั้นกลาง ผ้าสีดำหรือสีกรมท่าแบบสุภาพพับ
เป็นจีบข้างละ 3 จีบ ทั้งด้านหน้าและด้านหลัง ยาวเพียงได้เข่า ชั้นสูง สีดำหรือสีกรมท่า แบบ
สุภาพยาวเพียงได้เข่า

5.4.4 เข็มขัดชาย หนังสือดำ หัวเข็มขัดเป็นโลหะตราของสถานศึกษา
หญิงชั้นกลางและชั้นสูง หนังสือน้ำตาล หัวเข็มขัดเป็นโลหะตราของสถานศึกษา

5.4.5 รองเท้า ถุงเท้าชาย ชั้นต้น รองเท้านั่งหรือผ้าใบสีดำแบบหุ้มสัน
ชนิดผูกผูก ถุงเท้าสีขาว ชั้นกลางและชั้นสูง รองเท้านั่งสีดำ แบบหุ้มสันหุ้มปลายเท้ามีสันสูงไม่
เกิน 2 นิ้ว

5.5 ระดับประกาศนียบัตรศิลปศึกษาชั้นกลางและประกาศนียบัตรศิลปศึกษาชั้นสูง

5.5.1 เสื้อชาย หญิง ผ้าสีขาว แบบคอเชิ้ต แขนสั้น

5.5.2 กางเกง ผ้าสีดำ หรือสีกรมท่า แบบสุภาพ ขาวาว

5.5.3 กระโปรง ชั้นกลาง ผ้าสีดำหรือสีกรมท่า แบบสุภาพพับเป็นจีบ
ข้างละ 3 จีบ ทั้งด้านหน้าและด้านหลัง ยาวเพียงได้เข่า ชั้นสูง สีดำหรือสีกรมท่า แบบสุภาพยาว
เพียงได้เข่า

5.5.4 เข็มขัด ชายหญิง หนังสือดำ หัวเข็มขัดเป็นโลหะสีเงินตราของสถาน
ศึกษา

5.5.5 รองเท้า ถุงเท้า ชาย รองเท้านั่งหรือผ้าใบสีดำแบบหุ้มสันชนิดผูก
ถุงเท้าสันสีดำ หญิงชั้นกลาง รองเท้านั่งสีดำ แบบหุ้มสันปลายเท้ามีสันสูงไม่เกิน 2 นิ้ว ถุงเท้า
สันสีขาว

5.6 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค (ปวท.)
และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

- 5.6.1 เสื้อชาย หญิง ผ้าสีขาว แบบคอเชิ้ต แขนสั้น
- 5.6.2 กางเกง ผ้าสีกรมท่า แบบสุภาพ ขาวยาว
- 5.6.3 กระโปรง ผ้าสีดำหรือสีกรมท่า แบบสุภาพ ยาวเพียงได้เข้า
- 5.6.4 เข็มขัด หนังสือดำ หัวเข็มขัดเป็นโลหะตราของสถานศึกษา
- 5.6.5 รองเท้า ถุงเท้า ชายรองเท้านั่งหรือผ้าใบสีดำแบบหุ้มส้น ถุงเท้า ส้นสีดำ หญิงรองเท้านั่งสีดำ แบบหุ้มส้นหุ้มปลายเท้า มีส้นสูงไม่เกิน 2 นิ้ว
- 5.7 ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง (ป.กศ.สูง) พลศึกษาและสุขศึกษา
- 5.7.1 เสื้อชาย ผ้าสีขาว แบบคอเชิ้ต แขนสั้นหรือแขนยาว หญิงผ้าสีขาว แบบคอเชิ้ต แขนสั้น
- 5.7.2 กางเกง ผ้าสีดำ แบบสุภาพ ขาวยาว
- 5.7.3 กระโปรง ผ้าสีดำ แบบสุภาพ ยาวเพียงได้เข้า
- 5.7.4 เข็มขัดหนังสือดำ หัวเข็มขัดเป็นรูปพระพลบดี มีชื่อสถานศึกษากำกับไว้ด้วย
- 5.7.5 รองเท้า ถุงเท้า ชาย รองเท้าหรือผ้าใบสีดำแบบหุ้มส้นหุ้มปลายเท้า มีส้นสูงไม่เกิน 2 นิ้ว
- 5.8 สถานศึกษาเอกชนสอนศาสนาอิสลามภาคใต้
- 5.8.1 เสื้อชาย ผ้าสีขาว แบบคอเชิ้ตแขนสั้นหรือแขนยาว หญิงเสื้อทรง สี่เหลี่ยมไม่มีลวดลาย แบบคอกลมไม่มีปก
- สำหรับนักเรียนชาย สถานศึกษาอาจให้ใช้หมวกสีขาว (กะปิเยาะห์) หรือหมวกสีดำ (ซอกะาะห์) ในเวลาแต่งเครื่องแบบนักเรียนได้ในโอกาสสมควร
- สำหรับนักเรียนหญิงมีผ้าคลุมศีรษะ ผ้าสีพื้นไม่มีลวดลาย ลักษณะเย็บเป็นถุง หรือตัดเย็บ ในลักษณะอื่น ซึ่งตอนคลุมศีรษะทั้งหมด เว้นใบหน้า ชายผู้คลุมศีรษะไปถึงไหล่
- 5.8.2 กางเกง ผ้าสีดำ สีน้ำเงินหรือสีกรมท่า แบบสุภาพ ขาวยาว
- 5.8.3 กระโปรงหรือโสร่ง
- กระโปรง ผ้าสีพื้นไม่มีลวดลาย แบบทรงปลายบานไม่มีจีบ หรือเกล็ด ความยาวเมื่อสวมแล้วชายกระโปรงคลุมข้อเท้า
- โสร่ง มีลักษณะเช่นเดียวกับผ้าถุงหรือผ้าโสร่งทั่วไป เป็นผ้าสีพื้น ไม่มีลวดลาย ขนาด กว้างพอเหมาะ ไม่ผ่าข้างหรือรัดรูป ความยาวเมื่อสวมแล้วชายผ้าโสร่งคลุมข้อเท้า
- 5.8.4 เข็มขัด ชายหรือสีดำ หัวเข็มขัดเป็นโลหะชนิดหัวกลัดหรือ หัวเข็มขัดเป็นตราของสถานศึกษา

5.8.5 รองเท้า ถุงเท้าชาย รองเท้าหนังหรือผ้าใบสีดำแบบหุ้มส้น ถุงเท้า ส้นสีดำ หมวก รองเท้าหนังหรือผ้าใบสีดำ แบบหุ้มส้นปลายเท้า ถุงเท้าส้นสีขาว

ข้อ 6. การเลือกใช้แบบและสีของเครื่องแบบ

6.1 สถานศึกษาสังกัดหรืออยู่ในความควบคุมของกระทรวงศึกษาธิการให้หัวหน้า สถานศึกษาเป็นผู้เลือก โดยได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมเจ้าสังกัดหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่าง อื่นที่มีฐานะเป็นกรม หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

6.2 สถานศึกษาที่จังหวัดควบคุมดูแล ให้หัวหน้าสถานศึกษาเป็นผู้เลือก โดยได้ รับอนุมัติจากผู้ว่าราชการจังหวัด

6.3 สถานศึกษาที่สังกัดกรุงเทพมหานคร สังกัดเทศบาล สังกัดเมืองพัทยา ให้หัวหน้าสถานศึกษาเป็นผู้เลือกโดยได้รับอนุมัติจาก ผู้อำนวยการศึกษากรุงเทพมหานคร นายกเทศมนตรี หรือนายกเมืองพัทยาแล้วแต่กรณี

ข้อ 7. ให้อธิบดีกรมเจ้าสังกัด หัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเป็นกรม หรือ ผู้ที่ได้รับมอบหมาย มีอำนาจสั่งผ่อนผันการแต่งเครื่องแบบ ในโอกาสอันควร ได้เป็นครั้งคราว สำหรับสถานศึกษาสังกัด หรืออยู่ในความควบคุมของกระทรวงศึกษาธิการ สำหรับสถานศึกษาที่ จังหวัดควบคุมดูแลให้เป็นอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัด

สำหรับสถานศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร สังกัดเทศบาล สังกัดเมืองพัทยา ให้เป็น อำนาจของผู้ว่าราชการสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร นายกเทศมนตรี หรือนายกเมืองพัทยา แล้วแต่กรณี

ข้อ 8. ให้มีเครื่องหมายของสถานศึกษาที่นักเรียนและนักศึกษาสังกัดอยู่ ดังนี้

8.1 ระดับอนุบาล ประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ใช้เครื่องหมาย ชื่อ อักษรย่อ ของสถานศึกษา ที่อกเสื้อเบื้องขวา บนเนื้อผ้าด้วยด้ายหรือไหม สถานศึกษารัฐบาล ให้ใช้ สีน้ำเงิน แต่สถานศึกษาเอกชน ให้ใช้สีแดง

8.2 ระดับประกาศนียบัตรนาฏศิลป์ชั้นต้น ใช้เครื่องหมาย ชื่อ อักษรย่อของ สถานศึกษา ปีกที่อกเสื้อเบื้องขวา บนเนื้อผ้าด้วยด้ายหรือไหมสีน้ำเงินแก่ ชั้นสูงติดเข็ม เครื่องหมายของสถานศึกษา ที่อกเสื้อเบื้องขวา

8.3 ระดับประกาศนียบัตรนาฏศิลป์ศึกษาชั้นกลาง ใช้เครื่องหมายอักษรย่อของ สถานศึกษาปีกที่อกเสื้อเบื้องขวา บนเนื้อผ้าด้วยด้ายหรือไหมสีน้ำเงินแก่ ชั้นสูงติดเข็ม เครื่องหมายของสถานศึกษา ที่อกเสื้อเบื้องขวา

8.4 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค(ปวท.) และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) หมุดติดเข็มเครื่องหมายของสถานศึกษาที่อกเสื้อเบื้องขวา

8.5 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ป.กศ.สูง) พลศึกษาและสุขศึกษา หญิง ดัดเข็มเครื่องหมายของสถานศึกษา ที่อกเสื้อเบื้องขวา

8.6 สถานศึกษาเอกชนสอนศาสนาอิสลามภาคใต้ ใช้เครื่องหมาย ชื่อ อักษรย่อของสถานศึกษาปักที่อกเสื้อเบื้องขวา บนเนื้อผ้าด้วยด้ายหรือไหมสีแดง

ข้อ 9. การกำหนดเครื่องหมายของสถานศึกษา

9.1 สถานศึกษาสังกัดหรืออยู่ในความควบคุมของกระทรวงศึกษาธิการ ให้อธิบดีเจ้าสังกัด หัวหน้าส่วนราชการ ที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเป็นกรมหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย เป็นผู้พิจารณาอนุมัติ

9.2 สถานศึกษาที่จังหวัดควบคุมดูแล ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้พิจารณาอนุญาต

9.3 สถานศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร สังกัดเทศบาล สังกัดเมืองพัทยา ให้ผู้อำนวยการสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร นายกเทศมนตรี หรือนายกเมืองพัทยาเป็นผู้พิจารณาอนุญาตแล้วแต่กรณี

การอนุญาตให้ใช้เครื่องหมาย ชื่อ อักษรย่อของสถานศึกษาต้องมีให้ซ้ำกันภายในจังหวัดเดียวกัน

ข้อ 10. ให้กรมหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเป็นกรม สำหรับนักศึกษาในสังกัดหรืออยู่ในความควบคุมของกระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานอื่นสำหรับสถานศึกษาที่สังกัดหน่วยงานนั้นๆ เป็นผู้กำหนดเป็นเรื่องดังต่อไปนี้

10.1 รายละเอียดเกี่ยวกับชนิดและแบบของเครื่องแบบและจัดทำรูปเครื่องหมายแบบตามระเบียบนี้ไว้เป็นตัวอย่าง

10.2 รายละเอียดเกี่ยวกับเครื่องหมายของสถานศึกษา

การกำหนดตาม 10.1 และ 10.2 ให้จัดทำเป็นประกาศของกรม หรือส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม สำหรับสถานศึกษาในสังกัดหรืออยู่ในความควบคุมของกระทรวงศึกษาธิการ หรือจัดทำเป็นประกาศของหน่วยงานนั้นๆ และประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว จึงจะให้ใช้ได้ สำหรับสถานศึกษาในสังกัด หรืออยู่ในความควบคุมของกระทรวงศึกษาธิการ ให้รายงานกระทรวงศึกษาธิการทราบด้วย

สำหรับเครื่องหมายเครื่องแต่งกาย ชุดไทย ชุดลำลอง ชุดฝึกงาน ชุดกีฬาและชุดนาฏศิลป์ ให้สถานศึกษา เป็นผู้กำหนดตามความเหมาะสมแล้วแต่กรณี โดยความเห็นชอบของกรมเจ้าสังกัด

ข้อ 11. สถานศึกษาใด มีความประสงค์จะขอใช้เครื่องแบบเป็นอย่างอื่น นอกเหนือจากระเบียบกำหนด ให้ยื่นรายงานชี้แจงแสดงเหตุผลขออนุญาต เมื่อกระทรวงศึกษาธิการพิจารณาอนุญาตและประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วจึงจะใช้ได้

ข้อ 12. นักเรียนและนักศึกษาที่ใช้เครื่องแบบนักเรียนและนักศึกษายู่ตามระเบียบเดิม ก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้คงใช้ได้ต่อไปจนหมดสภาพ

ข้อ 13. นักเรียนและนักศึกษาที่ได้ใช้เครื่องแบบเป็นอย่างอื่น โดยได้รับอนุญาตจาก กระทรวงศึกษาธิการก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ คงใช้ได้ต่อไป

ข้อ 14. ให้ปลัดกระทรวงศึกษาธิการรักษาราชการให้เป็นไปตามระเบียบนี้และให้มีอำนาจ ตีความ และวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ 16 กรกฎาคม 2527

ชวน หลีกภัย

(นายชวน หลีกภัย)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

.....

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 101 หน้า 11- 12 ลงวันที่ 22 สิงหาคม 2527

บทคัดย่อ

การศึกษาการปฏิบัติงานของข้าราชการครูเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกาย
ของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา
อำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา

บทคัดย่อ
ของ
กัลยา ไอยรา

เสนอต่อมหาวิทยาลัยทักษิณ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการบริหารการศึกษา
กรกฎาคม 2544

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อทราบระดับการปฏิบัติงานของข้าราชการครู ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา เกี่ยวกับการปฏิบัติงานการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียน เพื่อเปรียบเทียบการปฏิบัติงานของข้าราชการครูจำแนกตามตัวแปร เพศและอายุ และเพื่อทราบข้อเสนอแนะของข้าราชการครู ในการปรับปรุงการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ข้าราชการครูสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา จำนวน 165 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า ห้าระดับ จำนวน 30 ข้อ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การคำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และในการทดสอบสมมติฐานใช้การทดสอบที (t-test)

ผลการวิจัย พบว่า

1. การปฏิบัติงานของข้าราชการครูเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียน ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา โดยภาพรวมและด้านความประพฤติอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการแต่งกายอยู่ในระดับปานกลาง
2. ข้าราชการครูที่มีเพศต่างกัน การปฏิบัติงานเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา โดยภาพรวมและด้านความประพฤติของนักเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 เมื่อพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ยพบว่าข้าราชการครูเพศหญิงมีการปฏิบัติงานมากกว่าข้าราชการครูเพศชาย ส่วนการปฏิบัติงานด้านการแต่งกายไม่แตกต่างกัน
3. ข้าราชการครูที่มีอายุต่างกัน การปฏิบัติงานเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน
4. ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการปฏิบัติงานของข้าราชการครูเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา ในด้านการแต่งกาย ครูจะต้องติดตามกวดขันการแต่งกายของนักเรียนในตอนเช้าหน้าเสาธงและหลังเลิกเรียน และบางครั้งควรผ่อนผันระเบียบการแต่งกายให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสภาพของแต่ละท้องถิ่น แต่ควรเน้นในเรื่องความสะอาดของเสื้อผ้าและตัดเตือนนักเรียนที่แต่งกายไม่เรียบร้อยทันทีที่พบเห็น สำหรับด้านความประพฤติครูทุกคนควรสอดส่องดูแลความประพฤติของนักเรียนอย่างใกล้ชิด โรงเรียนควรจัดอบรม คุณธรรม จริยธรรม ทุกๆวัน สดุดีสัปดาห์ และที่สำคัญที่สุดคือครูต้องประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียนทั้งในด้านความประพฤติและการแต่งกาย

A STUDY OF THE TEACHERS' PERFORMANCE ON STUDENT'S CONDUCT CONTROL
IN SCHOOLS UNDER THE OFFICE OF TAKUATUNG DISTRICT PRIMARY
EDUCATION, PHANG-NGA PROVINCE

AN ABSTRACT
BY
KALAYA IYARA

Presented in partial fulfillment of the requirements for the Master
of Education degree in Educational Administration
at Thaksin University
July 2001

The purposes of this research were to study the level of teachers' performance on students' conduct control in schools under the Office of Takuatung District Primary Education, Phang-nga Province and compare their performance according to the variables of sex and age. Suggestions to improve the performance were elicited and presented.

The research sample subjects were 165 teachers in schools under the Office of Takuatung District Primary Education, Phang-nga Province. The data collection instrument was a 5-level rating-scale questionnaire consisting of 30 items. The statistics employed in the analysis of the data were percentage, mean, and standard deviation. A t-test was used to test the hypotheses.

The research results revealed that:

1. The level of teachers' performance on students' conduct control as a whole and in the component of behavior was high while the component of dress code was moderate.

2. As a whole and in the component of behavior, there was a significant difference at the .05 level between the male and female teachers in their performance on students' conduct control. The female teachers showed higher average performance than the male teachers did. There was not a significant difference in the component of dress code.

3. There were no significant differences between the teachers who differed in age in their performance on students' conduct control either as a whole or in the individual components.

These are the suggestions put forth by the teachers in schools under the Office of Takuatung District Primary Education, Phang-nga Province. Regarding school dress code, teachers should pay close attention to the way students dress both in the morning in front of the national flag and after school. Occasionally students should be allowed to dress the way that reflect their socioeconomic status and locality but cleanliness should be stressed. Teachers should immediately remind students who dress improperly when they come across those students. Concerning behavior, every teacher should watch students' conduct closely. Schools should provide ethical and moral activities to students every Friday. Finally, teachers must behave as role models for students both in their conduct and their dress code.

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวกัลยา ไอยรา
วัน เดือน ปีเกิด	29 ธันวาคม พุทธศักราช 2502
สถานที่เกิด	อำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	33 หมู่ 1 ตำบลกระโสม อำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา 82130
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	อาจารย์ 2 ระดับ 7
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนบ้านสามช่อง สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ ตะกั่วทุ่ง สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพังงา 82120
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2519	ม.ศ.3 จากโรงเรียนสตรีพังงา จังหวัดพังงา
พ.ศ.2521	ม.ศ.5 จากโรงเรียนสตรีภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต
พ.ศ.2525	กศ.บ. (สังคมศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน กรุงเทพฯ
พ.ศ.2544	กศ.ม. (การบริหารการศึกษา) จากมหาวิทยาลัยทักษิณ จังหวัดสงขลา